

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/390 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE**(2016. november 11.)****a 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó központi értéktárakra és kijelölt hitelintézetekre vonatkozó egyes prudenciális követelményekről szóló szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Unión belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról, valamint a 98/26/EK és a 2014/65/EU irányelv, valamint a 236/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. július 23-i 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾, és különösen annak 47. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdésére, 54. cikke (8) bekezdésének harmadik albekezdésére és 59. cikke (5) bekezdésének harmadik albekezdésére,

mivel:

- (1) A 909/2014/EU rendelet megállapítja a központi értéktárakra vonatkozó prudenciális követelményeket annak biztosításához, hogy azok biztonságosak és megbízhatóak legyenek és folyamatosan eleget tegyenek a tőkekövetelményeknek. Ezek a tőkekövetelmények biztosítják, hogy egy központi értéktár mindenkor kellően feltőkésített legyen azokkal a kockázatokkal szemben, amelyeknek ki van téve, és szükség esetén képes legyen tevékenységeinek rendezett felszámolására vagy szerkezetátalakítására.
- (2) Tekintettel arra, hogy a 909/2014/EU rendelet központi értéktárakkal és kijelölt hitelintézetekkel összefüggő hitel- és likviditási kockázatra vonatkozó rendelkezései kifejezetten előírják, hogy belső szabályaik és eljárásaik tegyék számukra lehetővé a kitettségek és likviditási igények nyomon követését, mérését és kezelését, nemcsak az egyedi résztvevők, hanem az azonos csoporthoz tartozó résztvevők, továbbá a központi értéktárak szerződő felei tekintetében is, ezeknek a rendelkezéseknek ki kell terjedniük az anyavállalatból és leányvállalataiból álló vállalkozáscsoportokra.
- (3) E rendelet alkalmazásában figyelembe vették a Fizetési és Elszámolási Rendszerek Bizottsága és az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezete által a pénzügyi piaci infrastruktúrára vonatkozóan kiadott elvek ⁽²⁾ (a továbbiakban: CPSS-IOSCO elvek) megfelelő ajánlásait. Figyelembevételre került továbbá a hitelintézeti tőke 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ szerinti kezelése, mivel a központi értéktárak bizonyos mértékig olyan kockázatoknak vannak kitéve, amelyek hasonlóak a hitelintézetek által viselt kockázatokhoz.
- (4) Helyénvaló, hogy a tőke e rendelet szerinti fogalom meghatározása tükrözze a tőke 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽⁴⁾ (EMIR) meghatározott fogalmát. A szabályozói követelmények szempontjából ez a fogalom meghatározás a legmegfelelőbb, tekintettel arra, hogy a tőke 648/2012/EU rendeletben megállapított fogalma kifejezetten a piaci infrastruktúrára vonatkozóan került kialakításra. Azoknak a központi értéktáraknak, amelyek a 909/2014/EU rendelet értelmében engedéllyel rendelkeznek banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására, teljesíteniük kell az e rendeletben előírt tőkekövetelményeket, és ezzel párhuzamosan az 575/2013/EU rendelet szerinti szavatolótőke-követelményeket is. Az 575/2013/EU rendeletben meghatározott szavatolótőke-követelményeket az említett rendelet feltételeinek megfelelő eszközökkel kell teljesíteniük. Az egymásnak ellentmondó vagy megkettőzött követelmények elkerülése érdekében, továbbá tekintettel arra, hogy a központi értéktárakra vonatkozó, a 909/2014/EU rendelet szerinti többlettőke-követelmények kiszámításához használt módszerek szorosan kapcsolódnak az 575/2013/EU rendeletben meghatározott módszerekhez, a banki jellegű

⁽¹⁾ HL L 257., 2014.8.28., 1. o.

⁽²⁾ A pénzügyi piaci infrastruktúrára vonatkozó elvek (Principles for Financial Market Infrastructures), Fizetési és Elszámolási Rendszerek Bizottsága, Nemzetközi Fizetések Bankja és az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezetének Technikai Bizottsága, 2012. április.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

kiegészítő szolgáltatásokat kínáló központi értéktárak számára lehetővé kell tenni, hogy ugyanazokkal az instrumentumokkal tegyenek eleget e rendelet többlettőke-követelményeinek, mint amelyek megfelelnek az 575/2013/EU rendeletben vagy a 909/2014/EU rendeletben meghatározott követelményeknek.

- (5) Annak biztosításához, hogy a központi értéktárak szükség esetén meg tudják szervezni tevékenységeik szerkezetátalakítását vagy a rendezett felszámolást, a központi értéktáraknak a felhalmozott eredmény és a tartalékok beszámításával olyan tőkével kell rendelkezniük, amely mindenkor elegendő a működési költségek azon időszakban történő fedezésére, amely során a központi értéktár át tudja szervezni kritikus műveleteit, többek között újratőkésítés, a vezetés felváltása, az üzleti stratégia módosítása, a költség- és díjstruktúra felülvizsgálata és az általa nyújtott szolgáltatások szerkezetátalakítása révén. Tekintettel arra, hogy a központi értéktárak tevékenységeinek felszámolása vagy szerkezetátalakítása során folytatnia kell szokásos műveleteit és annak ellenére, hogy a központi értéktár műveleteinek felszámolása vagy szerkezetátalakítása közben a tényleges költségek a szerkezetátalakítási vagy felszámolási költségek miatt a bruttó éves működési költségeknél lényegesen magasabbak lehetnek, e költségek referenciaértékként való felhasználása a tőkekövetelmény kiszámítása során megfelelő közelítésnek tekinthető a központi értéktár műveleteinek felszámolása vagy szerkezetátalakítása kapcsán felmerülő tényleges költségek szempontjából.
- (6) Az 575/2013/EU rendelet 36. cikke (1) bekezdésének a) pontjához hasonlóan, amely előírja az intézmények számára, hogy az elsődleges alapvető tőkeelemekből vonják le a folyó üzleti év veszteségeit, e rendeletben is el kell ismerni a nettó árbevétel arra irányuló szerepét, hogy fedezze vagy elnyelje az üzleti feltételek kedvezőtlen változásából eredő kockázatokat. Következésképpen csak akkor kell az üzleti kockázat materializálódásából eredő veszteségeket a szavatoló tőkéből fedezni, ha a nettó árbevétel erre nem elegendő. Amennyiben nem állnak rendelkezésre az előző évi adatok, az új körülmények figyelembevételéhez a folyó év várható adatait is mérlegelni kell, például újonnan létrehozott központi értéktárak esetében. A 152/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ⁽¹⁾ hasonló rendelkezéseivel összhangban a központi értéktárak számára elő kell írni, hogy rendelkezzenek az üzleti kockázatokat fedező minimális összegű prudenciális tőkével a minimális szintű prudenciális kezelés biztosításához.
- (7) A CPSS-IOSCO elveknek megfelelően a tőkekövetelmény kiszámítása során a tárgyi eszközök és immateriális javak amortizációs és értékcsökkenési költségei levonhatók a bruttó működési költségekből. Mivel ezek a költségek nem generálnak olyan tényleges pénzforgalmat, amelyet a tőkéből kellene fedezni, ezeket a levonásokat az üzleti kockázatokra vonatkozó tőkekövetelményekre és a felszámolást vagy szerkezetátalakítást fedező tőkekövetelményekre kell alkalmazni.
- (8) Mivel a rendezett felszámoláshoz vagy szerkezetátalakításhoz szükséges idő nagymértékben az adott központi értéktár által nyújtott szolgáltatásoktól és működésének piaci körülményeitől, továbbá mindenekelőtt annak lehetőségétől függ, hogy egy másik központi értéktár át tudja-e venni szolgáltatásainak egy részét vagy egészét, a tevékenységeinek felszámolásához vagy szerkezetátalakításához szükséges hónapok számának a központi értéktár saját becslésein kell alapulnia. Mindazonáltal a tőkekövetelmény prudenciális szintjének biztosítása érdekében ez az időtartam nem lehet rövidebb a szerkezetátalakításhoz vagy felszámoláshoz a 909/2014/EU rendelet 47. cikkében előírt minimális hónapszámnál.
- (9) A központi értéktárak az üzleti modelljéhez igazodó forgatókönyveket kell kidolgoznia tevékenységei szerkezetátalakításához vagy felszámolásához. Mindazonáltal a szerkezetátalakításra vagy felszámolásra vonatkozó követelmények uniós szintű összehangolt alkalmazásának, továbbá annak biztosításához, hogy prudenciálisan megbízható követelmények kerüljenek teljesítésre, jól meghatározott kritériumok mentén korlátozni kell az említett forgatókönyvek kidolgozására vonatkozó jogkört.
- (10) A központi értéktárakra vonatkozó tőkekövetelmények megállapítása céljából a megfelelő viszonyítási alap az 575/2013/EU rendelet. Az említett rendelettel való összhang biztosításához az e rendeletben a működési kockázat kiszámítására vonatkozóan meghatározott módszereket úgy kell értelmezni, hogy azok e rendelet alkalmazásában kiterjednek a jogi kockázatra is.
- (11) Amennyiben a résztvevő részéről mulasztás történik az értékpapírok letéti őrzése terén, az ilyen mulasztással összefüggő költségeket a résztvevő vagy az a központi értéktár viselné, amellyel szemben jogi követelést lehet támasztani. Ezért a működési kockázatra vonatkozó szabályozói tőkekövetelmény kiszámításának szabályai már figyelembe veszik a letéti kockázatot. Ugyanebből az okból helyénvaló, hogy az olyan értékpapírokkal összefüggő

⁽¹⁾ A Bizottság 152/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2012. december 19.) a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a központi szerződő felekre vonatkozó tőkekövetelményekről szóló szabályozási technikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 52., 2013.2.23., 37. o.).

letéti kockázat, amelyeket egy másik központi értéktárral létesített kapcsolat révén tartanak, ne a szabályozói többlettőke-követelmény hatálya alá tartozzon, hanem a működési kockázatra vonatkozó szabályozási tőkekövetelmény részét képezze. Ehhez hasonlóan indokolt, hogy az a letéti kockázat, amelyet a központi értéktár azon saját eszközeivel összefüggésben visel, amelyeket letétkezelő bank vagy más központi értéktár tart, ne kerüljön kétszer beszámításra és arra ne vonatkozzon szabályozói többlettőke-követelmény.

- (12) A központi értéktár a tulajdonában levő eszközökkel, vagy biztosíték, a résztvevők letétei, a résztvevőknek nyújtott kölcsönök felhasználásával végrehajtott befektetéssel, illetőleg bármely egyéb, az engedélyezett banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokból eredő kitétségekkel összefüggésben befektetési kockázattal is szembesülhet. A befektetési kockázat a központi értéktár által elszenvedett veszteség kockázata, ha az a saját vagy résztvevői eszközeit, például biztosítékot fektet be. A központi értéktár befektetéseiből esetleg eredő hitelkockázat, partnerkockázat és piaci kockázat fedezésére vonatkozó tőkekövetelmények megállapítása céljából a megfelelő viszonyítási alapot a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾, az 575/2013/EU rendeletben és a 152/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott rendelkezések jelentik.
- (13) Tekintettel a központi értéktár tevékenységeinek jellegére, a központi értéktár üzleti kockázattal szembesül az általános üzleti feltételeket érintő, olyan lehetséges változások esetén, amelyek előreláthatólag pénzügyi helyzetének romlását vonják maguk után bevételeinek csökkenéséből vagy kiadásainak emelkedéséből adódóan, és olyan veszteségeket idéznek elő, amelyeket a központi értéktár tőkéjével szemben el kell számolni. Mivel az üzleti kockázat jelentős mértékben az egyes központi értéktárak egyéni helyzetétől függ, és azt számos tényező okozhatja, e rendelet tőkekövetelményeinek a központi értéktár saját becslésein kell alapulniuk, és a központi értéktár által e becsléshez felhasznált módszertannak arányban kell állnia a központi értéktár tevékenységeinek nagyságrendjével és összetettségével. A központi értéktárnak az üzleti kockázat fedezéséhez szükséges tőkére vonatkozó saját becslésének kidolgozása során egy sor stresszforogatókönyvet kell figyelembe vennie, hogy olyan kockázatokat is fedezzen, amelyekre a működési kockázathoz használt módszertan nem terjed ki. Az üzleti kockázatra vonatkozó tőkekövetelmények prudens szintjének biztosításához az önállóan kialakított forogatókönyveken alapuló számítások során prudenciális alsó korlát formájában be kell vezetni egy minimális tőkeszintet. Az üzleti kockázat fedezéséhez szükséges minimális tőkeszükséglet szintjét össze kell hangolni a kapcsolódó uniós jogi aktusokban, így a központi szerződő felekre vonatkozó tőkekövetelményekről szóló felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben más piaci infrastruktúrára vonatkozóan meghatározottan hasonló követelményekkel.
- (14) A banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokhoz kapcsolódó kockázatokat fedező többlettőke-követelménynek ki kell terjednie valamennyi, a résztvevőknek vagy a központi értéktár egyéb felhasználóinak nyújtott napközbeni hitelhez kapcsolódó kockázatra. Ha napközbeni hitel nyújtása egynapos vagy annál hosszabb hitelkockázati kitétséget eredményez, a megfelelő kockázatokat az 575/2013/EU rendelet harmadik része II. címének 2. fejezetében a sztenderd módszerre vonatkozóan, továbbá a 3. fejezetében a belső minősítésen alapuló módszerre (IRB módszer) vonatkozóan már meghatározott módszertan használatával kell mérni és kezelni, tekintettel arra, hogy az említett rendelet prudenciális szabályokat tartalmaz az egynapos vagy annál hosszabb hitelkockázati kitétségekben eredő hitelkockázat mérésére. A napon belüli hitelkockázatok azonban speciális kezelést igényelnek, mivel az 575/2013/EU rendelet vagy más hatályos uniós jogszabály nem rendelkezik kifejezetten a mérésükre vonatkozó módszerekről. Következésképpen annak a módszertannak, amelyet kifejezetten a napon belüli hitelkockázatra kell alkalmazni, kellően kockázatérzékenynek kell lennie, hogy figyelembe vegye a biztosíték minőségét, a résztvevők hitelminősítését és a megfigyelt tényleges napközbeni kitétségeket. Ugyanakkor a módszernek megfelelő ösztönzőket kell biztosítani a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtói számára, ideértve a legmagasabb minőségű biztosíték beszedésére és hitelképes szerződő felek kiválasztására irányuló ösztönzést. Bár a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtói kötelesek megfelelően értékelni és tesztelni a biztosíték szintjét és értékét, továbbá a napközbeni hitelkockázatra vonatkozó többlettőke-követelmény meghatározásához használt módszernek mindazonáltal kezelnie kell azt az esetet, amikor a biztosíték értékének hirtelen esése meghaladja a becsült mértéket és biztosítékeszközökkel részlegesen nem fedezett fennmaradó hitelkockázati kitétséget eredményez, és elegendő tőkét kell biztosítani erre az esetre.
- (15) A banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtásából eredő kockázatokra vonatkozó többlettőke-követelmény kiszámításához szükség van a napközbeni hitelkockázati kitétségekkel kapcsolatos múltbeli információk figyelembevételére. Következésképpen a többlettőke-követelmény kiszámításához a 909/2014/EU rendelet 54. cikkének (2) bekezdésével összhangban a központi értéktári szolgáltatások felhasználói részére banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó szervezeteknek (központi értéktári banki szolgáltatók) legalább egy év tekintetében nyilvánartartásba kell venniük a napközbeni hitelkitétségeikre vonatkozó adatokat. Egyébként nem tudják azonosítani a számítás alapját képező releváns kitétségeket. Indokolt ezért, hogy a központi értéktári banki szolgáltatóknak csak azután kelljen teljesíteniük a többlettőke-követelménynek megfelelő szavatolótőke-követelményt, miután össze tudták gyűjteni a tőkeszükséglet kiszámításának elvégzéséhez szükséges információkat.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.)

- (16) A 909/2014/EU rendelet 54. cikkének (8) bekezdése előírja az említett rendelet 54. cikke (3) bekezdésének d) pontjában és 54. cikke (4) bekezdésének e) pontjában említett többlettőke-követelmény meghatározására vonatkozó szabályok kidolgozását. Az említett rendelet 54. cikke előírja továbbá, hogy a többlettőke-követelménynek figyelembe kell vennie a 909/2014/EU rendelet mellékletének C. szakaszában meghatározott tevékenységekből eredő napközbeni hitelkockázatot, és mindenekelőtt az értékpapír-kiegyenlítési rendszer résztvevőinek vagy a központi értéktári szolgáltatások egyéb felhasználóinak nyújtott napközbeni hitelből eredő kockázatot. Ezért a napközbeni hitelkockázati kitettségek magában kell foglalnia azt a veszteséget is, amelyet a központi értéktári banki szolgáltatóknak kellene viselniük a hitelfeltevő résztvevő fizetéseképtelensége esetén.
- (17) A 909/2014/EU rendelet 59. cikke (3) bekezdésének d) pontja a központi értéktári banki szolgáltatók hitelkockázatára vonatkozóan előírja nagymértékben likvid és minimális hitel- és piaci kockázattal járó biztosítékok beszedését. A 909/2014/EU rendelet 59. cikke (4) bekezdésének d) pontja a központi értéktári banki szolgáltatók likviditási kockázatára vonatkozóan előírja a figyelembe vehető likvid források rendelkezésre állását. Az egyik ilyen figyelembe vehető likvid forrás a nagymértékben likvid biztosíték. Bár érthető, hogy a két esetben használt terminológia eltér, tekintettel az érintett kockázatok eltérő jellegére és a hitel- valamint likviditási kockázat szabályozásában érvényesülő különböző koncepciókra, mindkettő hasonlóan magas minőségű szolgáltatókra vagy eszközökre vonatkozik. Célszerű ezért ugyanazon feltételek teljesítését előírni ahhoz, hogy egy biztosíték vagy biztosíték formáját öltő likvid forrás figyelembe vehető legyen a nagymértékben likvid és minimális hitel- és piaci kockázattal járó biztosítékok kategóriájához vagy a figyelembe vehető likvid források kategóriájához tartozóként.
- (18) A 909/2014/EU rendelet 59. cikke (3) bekezdésének d) pontja előírja, hogy a központi értéktári banki szolgáltatók nagymértékben likvid és minimális hitel- és piaci kockázattal járó biztosítékokat fogadhatnak el megfelelő hitelkockázatuk kezeléséhez. Ugyanez vonatkozik a nagymértékben likvid és minimális hitel- és piaci kockázattal járó biztosítéktól eltérő egyéb típusú biztosítékokra, amely egyedi helyzetekben megfelelő levonás mellett alkalmazható. Ennek megkönnyítéséhez meg kell állapítani a biztosítékok minőségének egyértelmű hierarchiáját annak megkülönböztetéséhez, hogy mely biztosíték fogadható el a hitelkockázati kitettségek teljes mértékű fedezéséhez, mely biztosíték vehető figyelembe likviditási forrásként, és mely biztosíték tesz szükségessé figyelembe vehető likvid forrásokat amellet, hogy elfogadható a hitelkockázat csökkentéséhez. Nem helyénvaló megakadályozni a biztosítéknyújtókat abban, hogy a források rendelkezésre állásától vagy az eszköz-forrás gazdálkodásukra vonatkozó stratégiától függetlenül korlátozás nélkül helyettesítsék a biztosítékokat. Így lehetővé kell tenni az egységes biztosítéki gyakorlatok alkalmazását a biztosíték helyettesítésére, például a résztvevők biztosítékszám-lájának igénybevételeit abban az esetben, ha a résztvevő a hitelkockázati kitettség teljes mértékű fedezése céljából számlán helyezi el a biztosítékokat, amennyiben a biztosíték minőségét és likviditását nyomon követik, és az megfelel e rendelet követelményeinek. Az említett biztosítékszám-lá-megállapodások keretében a résztvevő a hitelkockázati kitettség teljes mértékű fedezése céljából letétbe helyezi biztosítékszám-lájában a biztosítékokat. Emellett a központi értéktári banki szolgáltatóknak a biztosíték elfogadásakor figyelembe kell venniük a meghatározott hierarchiát, de a résztvevő fizetéseképtelenségét követően szükség esetén végrehajthatják az elfogadott biztosíték leghatékonyabb módon történő likviddételét. Mindazonáltal prudenciális szempontból a központi értéktári banki szolgáltatóknak a hitelkockázati kitettségek teljes mértékű fedezéséhez folyamatosan nyomon kell tudniuk követni a biztosíték rendelkezésre állását, annak minőségét és likviditását. Rendelkezniük kell továbbá a hitelfeltevő résztvevőkkel kötött olyan megállapodásokkal, amelyek biztosítják, hogy a biztosítékokra vonatkozóan e rendeletben előírt összes követelmény mindenkor teljesüljön.
- (19) A napközbeni hitelkockázat mérése céljából a központi értéktári banki szolgáltatóknak képeseknek kell lenniük arra, hogy előre jelezzék a nap során kialakuló kitettség-csúcsértékeket. Ehhez nincs szükség a pontos adat előrejelzésére, de meg kell állapítani a szóban forgó napközbeni kitettségek tendenciáit. Ezt alátámasztja a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság standardjaiban a kitettség-csúcsérték előrejelzésére való hivatkozás ⁽¹⁾ is.
- (20) Az 575/2013/EU rendelet harmadik részének II. címe megállapítja az Európai Központi Bank és egyéb mentesített szervezetek hitelkockázati kitettségeire alkalmazandó kockázati súlyokat. A hitelkockázat szabályozási célból történő mérése során a kockázati súlyokat széles körben a rendelkezésre álló legjobb referenciának tekintik. Ezért ugyanez a módszer alkalmazható a napközbeni hitelkockázati kitettségekre. Mindazonáltal az említett módszer fogalmi megbízhatóságának garantálása érdekében szükség van némi korrekcióra, mindenekelőtt a sztenderd módszer tekintetében az 575/2013/EU rendelet harmadik része II. címének 2. fejezetében, az IRB módszer tekintetében a 3. fejezetében meghatározott hitelkockázati keret felhasználásával történő számítások végrehajtása során, a napközbeni kitettségeket az említett rendelet feltételezésének megfelelően napvégi kitettségeknek kell tekinteni.

⁽¹⁾ Monitoring tools for intraday liquidity management (A napközbeni likviditáskezelés nyomon követésének eszközei), Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság, 2013. április

- (21) A 909/2014/EU rendelet 59. cikkének (5) bekezdése szerint, amely kifejezett hivatkozást tartalmaz a 648/2012/EU rendelet 46. cikkének (3) bekezdésére, a bankgaranciákat vagy az akkreditíveket adott esetben össze kell hangolni a CPSS-IOSCO elvekkkel és a 648/2012/EU rendeletben meghatározottakhoz hasonló követelményeknek kell megfelelniük. Ezek közé tartozik az a követelmény, hogy a bankgaranciákat vagy az akkreditíveket a kezesnek biztosítésközökkel teljes mértékben fedeznie kell. Annak érdekében azonban, hogy meg lehessen őrizni az értékpapír-kiegyenlítés hatékonyságát az Unióban, amennyiben a központi értéktárak közötti interoperábilis kapcsolatokból eredő esetleges hitelkockázati kitétségekkel összefüggésben bankgaranciát vagy akkreditívet használnak, lehetővé kell tenni megfelelő alternatív kockázatsökkentő tényezők figyelembevételét, amíg azok a 648/2012/EU rendeletben meghatározott előírásokkal azonos vagy magasabb szintű védelmet biztosítanak. Ez az egyedi kezelés csak a központi értéktárak közötti interoperábilis kapcsolatok védelmét szolgáló bankgaranciára vagy akkreditívre alkalmazandó, és indokolt, hogy kizárólag a kapcsolatban levő két központi értéktár között felmerülő hitelkockázati kitétségeket fedezze. Mivel a bankgarancia vagy az akkreditív a teljesítő központi értéktárat a hitelezési veszteségekkel szemben védi, a teljesítő központi értéktárak likviditási igényeit is kezelni kell a kezesek kötelezettségeinek időben történő kiegyenlítése révén vagy ennek alternatívájaként figyelembe vehető likviditási források tartásával.
- (22) A 909/2014/EU rendelet 59. cikke (4) bekezdésének d) pontja előírja, hogy a központi értéktári banki szolgáltatók az egyes pénznemekben fennálló figyelembe vehető likvid források révén csökkentsék a likviditási kockázatokat. Következésképpen a figyelembe nem vehető likvid források nem használhatók fel az említett cikkben meghatározott követelmények teljesítésére. Mindazonáltal semmi nem zárja ki, hogy a figyelembe nem vehető likvid források, például a devizaswapok a figyelembe vehető likvid források mellett felhasználhatók legyenek a napi likviditáskezelés során. Ez összhangban van a CPSS-IOSCO elvekben tükröződő nemzetközi standardokkal is. E célból ezért mérni kell és nyomon kell követni a figyelembe nem vehető likvid forrásokat.
- (23) A központi értéktár által nyújtott bármely banki jellegű kiegészítő szolgáltatásból eredhet likviditási kockázat. A likviditási kockázat-kezelési keretnek azonosítania kell a különböző banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokból, többek között az értékpapír-kölcsönzésből eredő kockázatokat, és adott esetben el kell különítenie kezelésüket.
- (24) A központi értéktári banki szolgáltatók összes likviditási igényének, többek között a napközbeni likviditási igényeknek a fedezéséhez a központi értéktár likviditási kockázat-kezelésének biztosítania kell, hogy az esedékessé váló kifizetési és kiegyenlítési kötelezettségek – a központi értéktár által működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszer valamennyi kiegyenlítési pénznemében – végrehajtásra kerüljenek, beleértve a napközbeni kötelezettségeket is.
- (25) Tekintettel arra, hogy a 2013/36/EU irányelv és az 575/2013/EU rendelet – a napközbeni kockázatok kivételével – már kiterjed valamennyi likviditási kockázatra, helyénvaló, hogy ez a rendelet a napközbeni kockázatokra helyezze a hangsúlyt.
- (26) Mivel a központi értéktári banki szolgáltatók rendszerszinten jelentős piaci infrastruktúrák, elengedhetetlen annak biztosítása, hogy a központi értéktári banki szolgáltató konzervatív módon kezelje hitel- és likviditási kockázatait. Következésképpen indokolt a központi értéktári banki szolgáltatók számára csak azt engedélyezni, hogy a 909/2014/EU rendeletben említett banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtása során folyósítási kötelezettséggel nem járó hitelkereteket biztosítsanak a hitelfelvevő résztvevőknek.
- (27) Annak biztosításához, hogy a központi értéktári banki szolgáltatók kockázatkezelési eljárásai kedvezőtlen feltételek között is kellően megbízhatóak legyenek, a központi értéktári banki szolgáltatók likvid finanszírozási forrásaira irányuló stressztesztelésnek szigorúnak és előretékintőnek kell lennie. Ugyanebből az okból a teszteknek egy sor szélsőséges, de lehetséges forgatókönyvre ki kell terjedniük és azokat a központi értéktári banki szolgáltatók által kínált minden egyes releváns pénznemben végre kell hajtani, figyelembe véve az előre megkötött finanszírozási megállapodások valamelyikének esetleges meghiúsulását. A forgatókönyveknek figyelembe kell venniük – de nem kizárólagosan – egy adott pénznem tekintetében a központi értéktári banki szolgáltató két legnagyobb résztvevőjének fizetéseképtelenségét. Erre azért van szükség, hogy olyan szabály jöjjön létre, amely egyrészt prudens, mivel figyelembe veszi azt a tényt, hogy a legnagyobb résztvevő mellett más résztvevők is képesek likviditási kockázatot generálni; másrészt a célkitűzést tekintve arányos, mivel nem veszi figyelembe azokat az egyéb résztvevőket, amelyek kisebb valószínűséggel generálnak likviditási kockázatot.
- (28) A 909/2014/EU rendelet 59. cikke (4) bekezdésének c) pontja előírja a központi értéktári banki szolgáltatók számára, hogy minden releváns pénznemben elegendő likvid forrással kell rendelkezniük a potenciális stresszforogatókönyvek széles skáláját figyelembe véve. Ezért a likviditási kockázatok stresszforogatókönyvek keretében történő kezelésének keretét és eszközeit meghatározó szabályoknak elő kell írniuk a likviditási kockázat kezelése szempontjából releváns pénznemek azonosítására szolgáló módszertant. A releváns pénznemeket lényegességi

megfontolások alapján, a meghatározott nettó kumulatív likviditási kitétségekre támaszkodva és egy meghosszabbított és jól meghatározott időtartam alatt összegyűjtött adatokra alapozva kell azonosítani. Emellett az unióbeli koherens szabályozási keret fenntartása céljából helyénvaló az (EU) 2017/392 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet⁽¹⁾ keretében a 909/2014/EU rendelet 12. cikke szerint meghatározott leginkább releváns uniós pénznemeket alapértelmezett releváns pénznemként bevonni.

- (29) A leginkább releváns uniós pénznemektől eltérő valamennyi egyéb pénznem azonosítására szolgáló elegendő adat összegyűjtéséhez el kell telnie egy minimális időtartamnak a központi értéktári banki szolgáltató engedélyezésének időpontjától az adott időszak végéig. Következésképpen a központi értéktári banki szolgáltatók 909/2014/EU rendelet által létrehozott új szabályozási keret szerinti engedélyezését követő első évben lehetővé kell tenni alternatív módszerek alkalmazását a leginkább releváns uniós pénznemektől eltérő valamennyi egyéb pénznem azonosításához azon központi értéktári banki szolgáltatók esetében, amelyek a 909/2014/EU rendelet 69. cikkében említett technikai standardok hatálybalépésének időpontjában már banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokat nyújtanak. Ez az átmeneti intézkedés nem érinti a központi értéktári banki szolgáltatókra vonatkozó azon előírást, hogy elegendő likvid forrást biztosítsanak, csak azon pénznemek azonosítását, amelyek a likviditáskézelés céljából elvégzett stressztesztelés hatálya alá tartoznak.
- (30) A 909/2014/EU rendelet 59. cikke (4) bekezdésének d) pontja előírja a központi értéktári banki szolgáltatók számára, hogy rendelkezzenek előre megkötött és rendkívül megbízható finanszírozási megállapodásokkal annak biztosításához, hogy a nemteljesítő ügyfél által nyújtott biztosíték szélsőséges, de lehetséges piaci körülmények között is pénzeszközzé válhat. Ugyanez a rendelet előírja továbbá a központi értéktári banki szolgáltatók számára, hogy nagymértékben likvid és minimális piaci és hitelkockázattal járó biztosíték révén csökkentsék a napközbeni kockázatokat. Mivel a likviditásnak azonnal rendelkezésre kell állnia, a központi értéktári banki szolgáltatóknak tudniuk kell ugyanazon a napon belül kezelni a likviditási igényeket. Tekintettel arra, hogy a központi értéktári banki szolgáltatók esetleg eltérő időzónában működnek, a biztosíték előre megkötött finanszírozási megállapodások révén megvalósuló, ugyanazon a napon történő pénzeszközzé váltására vonatkozó rendelkezés alkalmazásakor figyelembe kell venni minden egyes olyan pénznem helyi fizetési rendszerének nyitvatartását, amelyre vonatkozik.
- (31) E rendelet rendelkezései szorosan összefüggnek, mivel a központi értéktárak prudenciális követelményeivel foglalkoznak. Annak érdekében, hogy biztosítsuk ezen, egy időben hatályba léptetendő rendelkezések koherenciáját, és elősegítsük, hogy a betartásukra kötelezett személyek átfogóan szemlélhessék őket és könnyen hozzájuk férhessenek, célszerű a 909/2014/EU rendelet által előírt szabályozástechnikai standardokat egyetlen rendeletbe foglalni.
- (32) Ez a rendelet az Európai Bankhatóság által a Bizottsághoz benyújtott szabályozástechnikai standardtervezeteken alapul.
- (33) Az Európai Bankhatóság az e rendelet alapját képező technikaistandard-tervezetek benyújtását megelőzően szorosan együttműködött a Központi Bankok Európai Rendszerével (KBER), és az Európai Értékpapírpiaci Hatósággal (ESMA). Nyilvános konzultációt folytatott továbbá az e rendelet alapját képező szabályozástechnikai standardtervezetekről, elemezte az esetlegesen kapcsolódó költségeket és hasznot, továbbá kikérte az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ 37. cikkével összhangban létrehozott banki érdekképviseleti csoport véleményét,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

A 909/2014/EU RENDELET 47. CIKKÉBEN EMLÍTETT, MINDEN KÖZPONTI ÉRTÉKTÁRRA VONATKOZÓ TŐKEKÖVETELMÉNYEK

1. cikk

A központi értéktárra vonatkozó tőkekövetelmények áttekintése

(1) A 909/2014/EU rendelet 47. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában a központi értéktárnak mindenkor rendelkeznie kell az e rendelet 3. cikkében meghatározott, eredménytartalekót és tartalékokat tartalmazó tőkeösszeggel.

⁽¹⁾ A Bizottság (EU) 2017/392 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. november 11.) a 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a központi értéktárakra vonatkozó engedélyezési, felügyeleti és működési követelményekről szóló szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (lásd e Hivatalos Lap 48. oldalát).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

(2) A 3. cikkben említett tőkekövetelményeket az e rendelet 2. cikkében meghatározott feltételeknek megfelelő tőkeinstrumentumokkal kell teljesíteni.

2. cikk

Tőkeinstrumentumokra vonatkozó feltételek

(1) Az 1. cikk alkalmazásában a központi értéktárnak olyan tőkeinstrumentumokkal kell rendelkeznie, amelyek teljesítik a következő feltételek mindegyikét:

- a) a 86/635/EGK tanácsi irányelv 22. cikke szerinti jegyzett tőkét jelentenek ⁽¹⁾;
- b) befizetésre kerültek, beleértve a kapcsolódó névértéken felüli befizetéseket;
- c) a vállalkozás folyamatossága mellett teljes mértékben fedezik a veszteségeket;
- d) csőd vagy felszámolás esetén a fizetéseképtelenségi intézkedések vagy az alkalmazandó fizetéseképtelenségi törvény keretében benyújtott valamennyi egyéb követelés után következnek.

(2) A 909/2014/EU rendelet 54. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelően banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező központi értéktár az (1) bekezdés szerinti feltételeket teljesítő tőkeinstrumentumok mellett az 1. cikk szerinti tőkekövetelmény teljesítése érdekében igénybe vehet olyan tőkeinstrumentumokat, amelyek:

- a) teljesítik az (1) bekezdésben meghatározott feltételeket;
- b) az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 119. pontjában meghatározottaknak megfelelő szavatoló tőkét jelentenek;
- c) az 575/2013/EU rendelet rendelkezéseinek hatálya alá tartoznak.

3. cikk

A központi értéktárra vonatkozó tőkekövetelmény szintje

(1) A központi értéktárnak olyan, az eredménytartalmakat és tartalékokat tartalmazó tőkével kell rendelkeznie, amely mindenkor megegyezik a következőkben felsorolt elemek összegével, vagy meghaladja azt:

- a) a központi értéktár 909/2014/EU rendelet 47. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett, működési, jogi és letéti kockázatokra vonatkozó, a 4. cikknek megfelelően kiszámított tőkekövetelménye;
- b) a központi értéktár 909/2014/EU rendelet 47. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett befektetési kockázatokra vonatkozó, az 5. cikknek megfelelően kiszámított tőkekövetelménye;
- c) a központi értéktár 909/2014/EU rendelet 47. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett üzleti kockázatokra vonatkozó, a 6. cikknek megfelelően kiszámított tőkekövetelménye;
- d) a központi értéktár tevékenységeinek a 909/2014/EU rendelet 47. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett rendezett felszámolására vagy szerkezetátalakítására vonatkozó, a 7. cikknek megfelelően kiszámított tőkekövetelmény.

(2) A központi értéktárnak eljárásokkal kell rendelkeznie az (1) bekezdésben említett kockázatok valamennyi forrásának azonosításához.

4. cikk

A működési, jogi és letéti kockázatokra vonatkozó tőkekövetelmény szintje

(1) A 909/2014/EU rendelet 54. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelően banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására és az 575/2013/EU rendelet 321–324. cikkében említett fejlett mérési módszerek (AMA) használatára engedéllyel rendelkező központi értéktár a működési, jogi és letéti kockázatokra vonatkozó tőkekövetelményét az 575/2013/EU rendelet 231–234. cikkével összhangban számítja ki.

⁽¹⁾ A Tanács 86/635/EGK irányelve (1986. december 8.) a bankok és más pénzügyi intézmények éves beszámolójáról és konszolidált éves beszámolójáról (HL L 372., 1986.12.31., 1. o.)

(2) A 909/2014/EU rendelet 54. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelően banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező és a működési kockázat tekintetében az 575/2013/EU rendelet 317–320. cikkében említett sztenderd módszert alkalmazó központi értéktár a működési, jogi és letéti kockázatokra vonatkozó tőkekövetelményét az említett rendeletnek az annak 317–320. cikkében meghatározott, a működési kockázatra vonatkozó sztenderd módszerre alkalmazandó rendelkezéseivel összhangban számítja ki.

(3) Az a központi értéktár, amely teljesíti a következő feltételek bármelyikét, a működési, jogi és letéti kockázatokra vonatkozó tőkekövetelményét az 575/2013/EU rendelet 315. és 316. cikkében említett alapmutató módszerének rendelkezéseivel összhangban számítja ki:

- a) a központi értéktár nem rendelkezik a 909/2014/EU rendelet 54. cikke (2) bekezdésének megfelelő engedéllyel;
- b) a központi értéktár a 909/2014/EU rendelet 54. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelően engedélyezett, de nem rendelkezik engedéllyel az 575/2013/EU rendelet 321–324. cikkében említett fejlett mérési módszerek (AMA) használatára;
- c) a központi értéktár a 909/2014/EU rendelet 54. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelően engedélyezett, de nem rendelkezik engedéllyel az 575/2013/EU rendelet 317–320. cikkében említett sztenderd módszer használatára.

5. cikk

A befektetési kockázatra vonatkozó tőkekövetelmények szintje

(1) A központi értéktár a befektetési kockázatra vonatkozó tőkekövetelményét a következők összegeként számítja ki:

- a) a központi értéktár következők mindegyikéhez kapcsolódó kockázattal súlyozott kitettséértékének 8 %-a:
 - i. a (2) bekezdés szerinti hitelkockázat;
 - ii. a (3) bekezdés szerinti partnerkockázat;
- b) a központi értéktár piaci kockázatra vonatkozó tőkekövetelménye a (4) és (5) bekezdésnek megfelelően.

(2) A központi értéktár hitelkockázatra vonatkozó kockázattal súlyozott kitettséértékének kiszámítására a következők alkalmazandók:

- a) ha a központi értéktár nem rendelkezik a 909/2014/EU rendelet 54. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti engedéllyel banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására, a központi értéktár a hitelkockázatra vonatkozóan az 575/2013/EU rendelet 107–141. cikkében említett sztenderd módszert alkalmazza, összefüggésben az említett rendelet hitelkockázat-csökkentésre vonatkozó 192–241. cikkével;
- b) ha a központi értéktár rendelkezik a 909/2014/EU rendelet 54. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti engedéllyel banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására, de nincs engedélye az 575/2013/EU rendelet 142–191. cikkében meghatározott belső minősítésen alapuló módszer (IRB-módszer) alkalmazására, a központi értéktár a hitelkockázat tekintetében az 575/2013/EU rendelet 107–141. cikkében meghatározott sztenderd módszert alkalmazza, összefüggésben az 575/2013/EU rendelet 192–241. cikkében a hitelkockázat-csökkentésre vonatkozóan meghatározott rendelkezésekkel;
- c) ha a központi értéktár rendelkezik a 909/2014/EU rendelet 54. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti engedéllyel banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására, és van engedélye az IRB-módszer alkalmazására, a központi értéktár a hitelkockázat tekintetében az 575/2013/EU rendelet 142–191. cikkében előírt IRB-módszert alkalmazza, összefüggésben az 575/2013/EU rendelet 192–241. cikkében a hitelkockázat-csökkentésre vonatkozóan meghatározott rendelkezésekkel.

(3) A központi értéktár partnerkockázatra vonatkozó, kockázattal súlyozott kitettséértékének kiszámítására a következők mindegyikét alkalmazza:

- a) az 575/2013/EU rendelet 271–282. cikkében meghatározott módszerek egyike;
- b) a pénzügyi biztosítékok 575/2013/EU rendelet 220–227. cikkében előírt átfogó módszere, a volatilitási kiigazítás alkalmazásával.

(4) Az a központi értéktár, amely teljesíti a következő feltételek bármelyikét, a piaci kockázatra vonatkozó tőkekövetelményét az 575/2013/EU rendelet 102–106. és 325–361. cikkében előírt rendelkezésekkel összhangban számítja ki, ideértve az említett rendelet 94. cikkében meghatározott, a kisméretű, kereskedési könyv szerinti tevékenységre vonatkozó derogáció révén:

- a) a központi értéktár nem rendelkezik a 909/2014/EU rendelet 54. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelő engedéllyel;
- b) a központi értéktár a 909/2014/EU rendelet 54. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelően engedélyezett, de nem rendelkezik engedéllyel a belső modellek használatára a piaci kockázatra vonatkozó tőkekövetelmény kiszámításához.

(5) Az a központi értéktár, amely engedéllyel rendelkezik a 909/2014/EU rendelet 54. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelően banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására és a piaci kockázatra vonatkozó tőkekövetelmény kiszámítása tekintetében a belső modellek használatára, a piaci kockázatra vonatkozó tőkekövetelményét az 575/2013/EU rendelet 102–106. cikkével és 362–376. cikkével összhangban számítja ki.

6. cikk

Az üzleti kockázatra vonatkozó tőkekövetelmények

(1) A központi értéktár üzleti kockázatra vonatkozó tőkekövetelménye a következők közül a magasabb:

- a) a (2) bekezdés alkalmazásából eredő becslés, mínusz a következők közül a legalacsonyabb:
 - i. adózás utáni nettó árbevétel az utolsó auditált pénzügyi évben;
 - ii. a folyó pénzügyi évre várható adózás utáni nettó árbevétel;
 - iii. azon legutóbb lezárult pénzügyi évre várható adózás utáni nettó árbevétel, amelyre vonatkozóan még nem állnak rendelkezésre auditált eredmények;
- b) a központi értéktár (3) bekezdésben említett éves bruttó működési költségének 25 %-a.

(2) Az (1) bekezdés a) pontja céljából a központi értéktár a következők mindegyikét alkalmazza:

- a) meghatározza az azon veszteség fedezéséhez szükséges tőkét, amely az üzleti modellje szempontjából releváns, észszerűen előrelátható kedvezőtlen forgatókönyvekhez kapcsolódó üzleti kockázatból ered;
- b) dokumentálja az a) pontban említett várható veszteség becsléséhez használt feltételezéseket és módszereket;
- c) legalább évente felülvizsgálja és aktualizálja az a) pontban említett forgatókönyveket.

(3) A központi értéktár éves bruttó működési költségeinek kiszámítására a következők alkalmazandók:

- a) a központi értéktár éves bruttó működési költségei magukban foglalják legalább a következőket:
 - i. a személyzeti összköltség, többek között a bérek, fizetések, prémiumok és szociális költségek;
 - ii. az általános igazgatási összköltség és mindenekelőtt a marketing- és reprezentációs költségek;
 - iii. biztosítási költségek;
 - iv. egyéb munkavállalói és utazási költségek;
 - v. ingatlanköltségek;
 - vi. informatikai támogatási költségek;
 - vii. távközlési költségek;
 - viii. postai és adattovábbítási költségek;
 - ix. külső tanácsadási költségek;
 - x. tárgyi eszközök és immateriális javak értékcsökkenése és amortizációja;
 - xi. tárgyi eszközök értékvesztése és elidegenítése;

- b) a központi értéktár éves bruttó működési költségeit a következők egyikének megfelelően kell meghatározni:
- az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően elfogadott nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok ⁽¹⁾;
 - a Tanács 78/660/EGK ⁽²⁾, 83/349/EGK ⁽³⁾ és 86/635/EGK irányelve;
 - harmadik ország olyan általánosan elfogadott számviteli elvei, amelyeknek az IFRS-sel való egyenértékűségét az 1569/2007/EK bizottsági rendelettel ⁽⁴⁾ összhangban megállapították, vagy harmadik ország számviteli standardjai, amelyeknek a használata az említett rendelet 4. cikkének megfelelően megengedett;
- c) a központi értéktár levonhatja éves bruttó működési költségeiből a tárgyi eszközök és immateriális javak értékcsökkenését és amortizációját;
- d) a központi értéktár az éves pénzügyi kimutatásából származó legfrissebb, auditált adatokat használja;
- e) ha a központi értéktár a működése megkezdésének időpontjától számítva még nem folytatott egy teljes éven át üzleti tevékenységet, az üzleti tervében előre jelzett bruttó működési költséget kell alkalmaznia.

7. cikk

A felszámolás vagy szerkezetátalakítás tőkekövetelménye

A központi értéktár a felszámolásra vagy szerkezetátalakításra vonatkozó tőkekövetelményét a következő lépések sorrendben történő alkalmazásával számítja ki:

- a mellékletben meghatározott valamennyi stresszforogatókönyv tekintetében megbecsüli a felszámoláshoz vagy szerkezetátalakításhoz szükséges időtartamot, a 909/2014/EU rendelet 47. cikkének (2) bekezdésében említett tervvel összhangban;
- a központi értéktár 6. cikk (3) bekezdésének megfelelően meghatározott éves bruttó működési költségét elosztja tizenkettővel (havi bruttó működési költségek);
- megszorozza a b) pontban meghatározott havi bruttó működési költségeket a következő pontokban szereplő időtartamok közül a hosszabbal:
 - az a) pontban említett időtartam;
 - hat hónap.

II. CÍM

A 909/2014/EU RENDELET 54. CIKKÉBEN EMLÍTETTEK SZERINT BANKI JELLEGŰ KIEGÉSZÍTŐ SZOLGÁLTATÁSOK NYÚJTÁSÁRA ENGEDÉLLEL RENDELKEZŐ KÖZPONTI ÉRTÉKTÁRAKRA ÉS KIJELÖLT HITELINTÉZETEKRE VONATKOZÓ TÖBBLETTŐKE-KÖVETELMÉNY

8. cikk

Napközbeni hitel nyújtásából eredő többlettőke-követelmény

(1) A 909/2014/EU rendelet 54. cikke (3) bekezdésének d) pontjában, valamint az említett rendelet 54. cikke (4) bekezdésének e) pontjában meghatározottaknak megfelelően a napközbeni hitel nyújtásából eredő többlettőke-követelmény kiszámítása céljából a központi értéktári banki szolgáltatónak a következő lépéseket kell sorban megtennie:

- a legutóbbi naptári évre vonatkozóan ki kell számítani a 909/2014/EU rendelet mellékletének C. szakaszában meghatározott szolgáltatások nyújtásából eredő öt legmagasabb napközbeni hitel-kitettséget („kitettségszcúcsérték”) átlagát;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1606/2002/EK rendelete (2002. július 19.) a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról (HL L 243., 2002.9.11., 1. o.).

⁽²⁾ A Tanács 78/660/EGK negyedik irányelve (1978. július 25.) a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról (HL L 222., 1978.8.14., 11. o.).

⁽³⁾ A Tanács 83/349/EGK hetedik irányelve (1983. június 13.) a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján az összevont (konszolidált) éves beszámolóról (HL L 193., 1983.7.18., 1. o.).

⁽⁴⁾ A Bizottság 1569/2007/EK rendelete (2007. december 21.) a harmadik országbeli értékpapír-kibocsátók által alkalmazott számviteli standardok egyenértékűségének megállapítására szolgáló eljárásnak a 2003/71/EK és a 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti létrehozásáról (HL L 340., 2007.12.22., 66. o.).

- b) levonást kell alkalmaznia a kitettség-csúcsértékek kapcsán beszedett összes biztosítékra, és feltételeznie kell, hogy az 575/2013/EU rendelet 222–227. cikkével összhangban alkalmazott levonások után a biztosíték elveszíti piaci értékének 5 %-át;
- c) a (2) bekezdésnek megfelelően kiszámított kitettség-csúcsértékek tekintetében ki kell számítani a szavatolótőke-követelmény átlagát, melynek során az említett kitettségeket nap végi kitettségekként kell tekinteni („többlettőke-követelmény”).
- (2) Az (1) bekezdésben említett többlettőke-követelmény kiszámításához az intézményeknek a következő módszerek egyikét kell alkalmazniuk:
- a) az 575/2013/EU rendelet 107–141. cikkében említett, hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszer, ha nem engedélyezett számukra az IRB-módszer alkalmazása;
- b) az IRB-módszer és az 575/2013/EU rendelet 142–191. cikkének követelményei, ha engedélyezett számukra az IRB-módszer alkalmazása.
- (3) Amennyiben az intézmények a hitelkockázatra vonatkozó IRB-módszert alkalmazzák a (2) bekezdés a) pontjának megfelelően, akkor az (1) bekezdés a) pontjában említett öt kitettség-csúcsérték mindegyikének a kintlévő összegét az 575/2013/EU rendelet 111. cikke szerinti kitettségmentésként kell tekinteni az (1) bekezdés b) pontja alkalmazásában. Az 575/2013/EU rendelet harmadik része II. címe 4. fejezetének az említett rendelet 111. cikkéhez kapcsolódó követelményei szintén alkalmazandók.
- (4) Amennyiben az intézmények a hitelkockázatra vonatkozó IRB-módszert alkalmazzák a (2) bekezdés b) pontjának megfelelően, akkor az (1) bekezdés a) pontjában említett öt kitettség-csúcsérték mindegyikének a kintlévő összegét az 575/2013/EU rendelet 166. cikke szerinti kitettségmentésként kell tekinteni a (1) bekezdés b) pontja alkalmazásában. Az 575/2013/EU rendelet harmadik része II. címe 4. fejezetének az említett rendelet 166. cikkéhez kapcsolódó követelményei szintén alkalmazandók.
- (5) Az e cikk szerinti tőkekövetelmények a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására vonatkozó engedély 909/2014/EU rendelet 55. cikke szerinti megszerzését követően tizenkét hónapig alkalmazandók.

III. CÍM

A BANKI JELLEGŰ KIEGÉSZÍTŐ SZOLGÁLTATÁSOK NYÚJTÁSÁRA ENGEDÉLLYEL RENDELKEZŐ HITELINTÉZETEKRE VAGY KÖZPONTI ÉRTÉKTÁRAKRA ALKALMAZANDÓ PRUDENCIÁLIS KÖVETELMÉNYEK A 909/2014/EU RENDELET 59. CIKKÉBEN EMLÍTETTEK SZERINT

I. FEJEZET

A HITEL- ÉS LIKVIDITÁSI KOCKÁZATOKHOZ KAPCSOLÓDÓ BIZTOSÍTÉKOK ÉS MÁS EGYENÉRTÉKŰ PÉNZÜGYI FORRÁSOK

9. cikk

A biztosítékokra és más egyenértékű pénzügyi forrásokra vonatkozó általános szabályok

- (1) A központi értéktári banki szolgáltatónak a következő feltételeket kell teljesítenie a biztosíték tekintetében:
- a) egyértelműen meg kell különböztetnie a biztosítékokat a hitelfelvevő résztvevő egyéb értékpapírjaitól;
- b) olyan biztosítékokat fogadhat el, amely megfelel a 10. cikkben foglalt feltételeknek, vagy olyan más típusú biztosítékokat, amely teljesíti a 11. cikk követelményeit, a következő hierarchia szerint:
- i. elsőként a hitelfelvevő résztvevő számláján lévő összes olyan értékpapírt fogadja el biztosítékként, amely teljesíti a 10. cikk szerinti követelményeket, és csak azokat;
- ii. másodikként a hitelfelvevő résztvevő számláján lévő összes olyan értékpapírt fogadja el biztosítékként, amely teljesíti a 11. cikk (1) bekezdése szerinti követelményeket, és csak azokat;

- iii. végül a hitelfeltevő résztvevő számláján lévő összes olyan értékpapírt fogadja el biztosítékként, amely teljesíti a 11. cikk (2) bekezdése szerinti követelményeket, a 34. cikkben említett rendelkezésre álló figyelembe vehető likvid források korlátain belül a 35. cikk (3) bekezdésében említett minimális likvid forrásokra vonatkozó követelmény teljesítése céljából;
- c) legalább napi alapon nyomon kell követnie minden biztosítékként elfogadott értékpapír hitelminőségét, piaci likviditását és árfolyam-volatilitását, és értékelnie kell a 12. cikknek megfelelően;
- d) meg kell határoznia a 13. cikkkel összhangban a biztosítékértékekre alkalmazott levonásokkal kapcsolatos módszereket;
- e) gondoskodnia kell arról, hogy a biztosíték kellően diverzifikált maradjon ahhoz, hogy a 10. és 11. cikkben említett időtartamokon belül, a 14. cikkkel összhangban jelentős piaci hatás nélkül likviddé lehessen tenni.
- (2) A biztosítéket a partnereknek a 2002/47/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás keretében, vagy az említett irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás keretében kell rendelkezésre bocsátaniuk.
- (3) A központi értéktári banki szolgáltatónak a más egyenértékű pénzügyi források tekintetében meg kell felelnie a 15. és 16. cikk feltételeinek.

10. cikk

Biztosíték a 909/2014/EU rendelet 59. cikke (3) bekezdése d) pontjának és 59. cikke (4) bekezdése d) pontjának alkalmazásában

- (1) Ahhoz, hogy a biztosíték a 909/2014/EU rendelet 59. cikke (3) bekezdése d) pontjának és 59. cikke (4) bekezdése d) pontjának alkalmazásában a legjobb minőségűnek minősüljön, olyan adósságinstrumentumokból kell állnia, amelyek minden következő feltételnek megfelelnek:
- a) azokat az alábbiak valamelyike bocsátotta ki vagy kifejezetten garantálja:
- kormány;
 - központi bank;
 - az 575/2013/EU rendelet 117. cikkében felsorolt multilaterális fejlesztési bankok egyike;
 - az Európai Pénzügyi Stabilitási Eszköz vagy az Európai Stabilitási Mechanizmus;
- b) a központi értéktár olyan meghatározott és tárgyilagos, nem kizárólag külső véleményre támaszkodó és a kibocsátó székhelye szerinti adott ország országkockázatát figyelembe vevő módszert alkalmazó saját belső értékelése alapján bizonyítani tudja, hogy azok hitel- és piaci kockázata alacsony;
- c) olyan pénznemben denomináltak, amelynek kockázatait a központi értéktári banki szolgáltató képes kezelni;
- d) jogi korlátok nélkül, szabadon átruházhatók, illetve nem kapcsolódnak hozzájuk harmadik fél olyan követelése, amelyek negatív hatással lehetnek likviddé tételükre;
- e) teljesítik a következő követelmények egyikét:
- stresszhelyzeti körülmények között is aktív azonnali értékesítési vagy repóügyleti piaccal rendelkeznek, különböző vásárlói és eladói csoportokkal, mely piachoz a központi értéktári banki szolgáltató megbízható hozzáférése van;
 - a központi értéktári banki szolgáltató likviddé tudja tenni azokat előre megkötött és rendkívül megbízható finanszírozási megállapodások révén a 909/2014/EU rendelet 59. cikke (4) bekezdésének e) pontjában említettek és az e rendelet 38. cikkében meghatározottak szerint;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/47/EK irányelve (2002. június 6.) a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokról (HL L 168., 2002.6.27., 43. o.).

- f) az ilyen adósságinstrumentumokkal kapcsolatos árakra vonatkozó megbízható adatokat legalább napi alapon közzé kell tenni;
- g) azonnal rendelkezésre állnak és ugyanazon a napon pénzeszközre válthatók.

(2) Ahhoz, hogy a biztosíték a 909/2014/EU rendelet 59. cikke (3) bekezdése d) pontjának és 59. cikke (4) bekezdése d) pontjának alkalmazásában az (1) bekezdésben említettnél alacsonyabb minőségűnek minősüljön, olyan átruházható értékpapírokból és pénzügyi eszközökből kell állnia, amelyek minden következő feltételnek megfelelnek:

- a) a pénzügyi eszközöket olyan kibocsátó bocsátotta ki, amely alacsony hitelkockázattal rendelkezik a központi értéktári banki szolgáltató meghatározott és tárgyilagos, nem kizárólag külső véleményre támaszkodó és az abból eredő kockázatokat figyelembe vevő módszert alkalmazó megfelelő belső értékelése alapján, hogy a kibocsátó egy adott országban rendelkezik székhellyel;
- b) a pénzügyi eszközök a központi értéktári banki szolgáltatónak meghatározott és tárgyilagos, nem kizárólag külső véleményre támaszkodó módszert alkalmazó megfelelő belső értékelése alapján alacsony piaci kockázattal rendelkeznek;
- c) olyan pénznemben denomináltak, amelynek kockázatait a központi értéktári banki szolgáltató képes kezelni;
- d) jogi korlátok nélkül, szabadon átruházhatók, illetve nem kapcsolódnak hozzájuk harmadik fél olyan követelése, amelyek negatív hatással lehetnek likviditási tételükre;
- e) teljesítik a következő követelmények egyikét:
 - i. stresszhelyzeti körülmények között is aktív azonnali értékesítési vagy repóügyleti piaccal rendelkeznek, különböző vásárlói és eladói csoportokkal, mely piacra vonatkozóan a központi értéktári banki szolgáltató bizonyítani tudja, hogy ahhoz megbízható hozzáférése van;
 - ii. a központi értéktári banki szolgáltató likviditási tételnek tudja tenni azokat előre megkötött és rendkívül megbízható finanszírozási megállapodások révén a 909/2014/EU rendelet 59. cikke (4) bekezdésének e) pontjában említettek és az e rendelet 38. cikkében meghatározottak szerint;
- f) likviditási tételük ugyanazon a napon;
- g) az ezen eszközökkel kapcsolatos árakra vonatkozó adatok közel valós időben nyilvánosan hozzáférhetők;
- h) azokat nem a következők valamelyike bocsátotta ki:
 - i. a biztosítékot nyújtó résztvevő vagy olyan szervezet, amely ugyanahhoz a csoporthoz tartozik, mint a résztvevő, kivéve a fedezett kötvény esetét, és csak akkor, ha a kötvényt fedező eszközök egy megbízható jogi kereten belül megfelelően elkülönítettek és teljesítik az ebben a cikkben meghatározott követelményeket;
 - ii. központi értéktári banki szolgáltató vagy olyan szervezet, amely ugyanahhoz a csoporthoz tartozik, mint a központi értéktári banki szolgáltató;
 - iii. olyan szervezet, amelynek üzleti tevékenysége magában foglalja a központi értéktári banki szolgáltató működése szempontjából kritikus szolgáltatások nyújtását, kivéve, ha ez a szervezet uniós központi bank vagy olyan pénznemet kibocsátó központi bank, amelyben a központi értéktári banki szolgáltató kitételekkel rendelkezik;
- i) nincsenek egyéb módon kitéve az 575/2013/EU rendelet 291. cikke szerinti jelentős rossz irányú kockázatnak.

11. cikk

Egyéb biztosítékok

(1) A központi értéktári banki szolgáltató által használandó egyéb típusú biztosítékoknak olyan pénzügyi eszközökből kell állniuk, amelyek minden következő feltételnek megfelelnek:

- a) jogi korlátok nélkül, szabadon átruházhatók, illetve nem kapcsolódnak hozzájuk harmadik fél olyan követelése, amelyek negatív hatással lehetnek likviditási tételükre;
- b) elfogadhatóak valamely uniós központi banknál, amennyiben a központi értéktári banki szolgáltatónak rendszeres, nem alkalmi hitelhez („szokásos hitel”) van hozzáférése ennél a központi banknál;

- c) olyan pénznemben denomináltak, amelynek kockázatát a központi értéktári banki szolgáltató képes kezelni;
- d) a központi értéktári banki szolgáltató olyan előre megkötött finanszírozási megállapodással rendelkezik a 909/2014/EU rendelet 59. cikke (4) bekezdésének e) pontjában említett és e rendelet 38. cikkében meghatározott típusú hitelképes pénzügyi intézménnyel, amely biztosítja ezen eszközök ugyanazon a napon történő pénzeszközre váltását.
- (2) A 909/2014/EU rendelet 59. cikke (3) bekezdése c) pontjának alkalmazásában a központi értéktári banki szolgáltató által használandó egyéb típusú biztosítékok olyan pénzügyi eszközök, amelyek megfelelnek a következő feltételeknek:
- a) jogi korlátok nélkül, szabadon átruházhatók, illetve nem kapcsolódnak hozzájuk harmadik fél olyan követelése, amelyek negatív hatással lehetnek likviditási tételükre;
- b) olyan pénznemben denomináltak, amelynek kockázatát a központi értéktári banki szolgáltató képes kezelni;
- c) a központi értéktári banki szolgáltató rendelkezik a következők mindegyikével:
- i. a 909/2014/EU rendelet 59. cikke (4) bekezdésének e) pontja szerinti és az e rendelet 38. cikkében meghatározott előre megkötött finanszírozási megállapodás, amely révén az említett eszközök öt üzleti napon belül likviditási tételként;
- ii. a 34. cikk szerinti figyelembe vehető likvid forrás, annak biztosításához elegendő összegben, hogy a résztvevő fizetési képessége esetén fedezze az említett biztosíték likviditási tételéhez szükséges időtartamot.

12. cikk

Biztosíték értékelése

- (1) A központi értéktári banki szolgáltató olyan biztosítékértékelési szabályzatokat és eljárásokat hoz létre, amelyek biztosítják a következőket:
- a) a 10. cikkben említett pénzügyi eszközöket legalább napi alapon piaci értéken értékelik;
- b) a 11. cikk (1) bekezdésében említett pénzügyi eszközöket legalább napi alapon értékelik, és ha az ilyen napi értékelés nem lehetséges, azokat modell alapján értékelik;
- c) a 11. cikk (2) bekezdésében említett pénzügyi eszközöket legalább napi alapon értékelik, és ha az ilyen napi értékelés nem lehetséges, azokat modell alapján értékelik.
- (2) Az (1) bekezdés b) és c) pontjában említett modellalapú értékelés módszereit teljeskörűen dokumentálni kell.
- (3) A központi értéktári banki szolgáltató a következő esetek mindegyikében felülvizsgálja értékelési szabályzatainak és eljárásainak megfelelőségét:
- a) rendszeresen, legalább évente;
- b) amikor lényeges változás érinti az értékelési szabályzatokat és eljárásokat.

13. cikk

Levonások

- (1) A központi értéktári banki szolgáltató a következők szerint határozza meg a levonások szintjét:
- a) ha a biztosíték elfogadható azon központi bank által, amelynél a központi értéktári banki szolgáltató szokásos hitelhez hozzáféréssel rendelkezik, a központi bank által az ilyen típusú biztosítékokra alkalmazott levonás minősül a minimális levonás alsó korlátjának;

- b) ha a biztosíték nem fogadható el azon központi bank által, amelynél a központi értéktári banki szolgáltató szokásos hitelhez hozzáféréssel rendelkezik, az a levonás minősül a minimális levonás alsó korlátjának, amelyet az azt a pénznemet kibocsátó központi bank alkalmaz, amelyben a pénzügyi eszköz denominált.
- (2) A központi értéktári banki szolgáltató biztosítja, hogy a levonások meghatározására szolgáló szabályzatai és eljárásai figyelembe vegyék azt a lehetőséget, hogy a biztosítékot esetleg stresszhelyzeti piaci körülmények között kell likvidé tenni, valamint a likvidé tételhez szükséges időt.
- (3) A levonásokat a releváns kritériumok figyelembevételével kell meghatározni, beleértve a következők mindegyikét:
- az eszköz típusa;
 - a pénzügyi eszközhöz kapcsolódó hitelkockázat szintje;
 - az eszköz kibocsátási országa;
 - az eszköz lejárata;
 - az eszköz múltbéli és hipotetikus jövőbeli árfolyam-volatilitása stresszhelyzeti piaci körülmények között;
 - a mögöttes piac likviditása, beleértve a vételi és eladási ár közötti különbséget;
 - adott esetben a devizaárfolyam-kockázat;
 - adott esetben az 575/2013/EU rendelet 291. cikke szerinti rossz irányú kockázat.
- (4) A (3) bekezdés b) pontjában említett kritériumokat a központi értéktári banki szolgáltató meghatározott és tárgyilagos, nem kizárólag külső véleményre támaszkodó módszerre épülő belső értékelése útján kell meghatározni.
- (5) Nem rendelhető biztosítékérték olyan szervezet által nyújtott értékpapírokhoz, amely ugyanazon csoporthoz tartozik, mint a hitelfelvevő.
- (6) A központi értéktári banki szolgáltató biztosítja, hogy a levonások számítása konzervatív módon történjen a prociklikusság lehető legnagyobb mértékű korlátozása érdekében.
- (7) A központi értéktári banki szolgáltató biztosítja, hogy a levonásokra vonatkozó szabályzatait és eljárásait legalább évente validálja a központi értéktári banki szolgáltató egy független szervezeti egysége, az alkalmazandó levonásokat pedig vessék össze a releváns pénznemet kibocsátó központi bankkal, és amennyiben nem áll rendelkezésre a központi banki referenciaérték, egyéb releváns forrásokkal.
- (8) Az alkalmazott levonásokat a központi értéktári banki szolgáltatónak legalább napi alapon felül kell vizsgálnia.

14. cikk

Biztosítékra vonatkozó koncentrációs határértékek

- (1) A központi értéktári banki szolgáltatónak a biztosítékkoncentrációs határértékekre vonatkozó szabályzatokkal és eljárásokkal kell rendelkeznie, amelyek magukban foglalják a következőket:
- a koncentrációs határértékek megsértésekor követendő szabályzatok és eljárások;
 - a szabályzatokban meghatározott koncentrációs határértékek túllépésekor alkalmazandó kockázatcsökkentési intézkedések;
 - a b) pont szerinti intézkedések várható végrehajtásának ütemezése.

(2) A beszedett biztosíték teljes összegén („biztosítékportfólió”) belüli koncentrációs határértékeket az összes következő kritérium figyelembevételével kell meghatározni:

- a) egyéni kibocsátók a csoportstruktúrájuk tekintetében;
- b) a kibocsátó országa;
- c) a kibocsátó típusa;
- d) az eszköz típusa;
- e) a kiegyenlítés pénzneme;
- f) a minimális szintet meghaladó hitel-, likviditási és piaci kockázattal rendelkező biztosíték;
- g) a biztosíték elfogadhatósága a tekintetben, hogy a központi értéktári banki szolgáltató a kibocsátó központi banknál szokásos hitelhez hozzáférjen;
- h) az egyes hitelfeltevő résztvevők;
- i) minden hitelfeltevő résztvevő;
- j) gazdasági ágazat, tevékenység, földrajzi régió szempontjából azonos típusú kibocsátók által kibocsátott pénzügyi eszközök;
- k) a pénzügyi eszközök vagy a kibocsátó hitelkockázatának szintje, amelyet a központi értéktári banki szolgáltató meghatározott és tárgyilagos, nem kizárólag külső véleményre támaszkodó és az abból eredő kockázatot figyelembe vevő módszeren alapuló belső értékelése határoz meg, hogy a kibocsátó egy adott országban rendelkezik székhellyel;
- l) a pénzügyi eszközök likviditása és árfolyam-volatilitása.

(3) A központi értéktári banki szolgáltató biztosítja, hogy napközbeni hitelkitettségeinek legfeljebb 10 %-át garantálja a következők valamelyike:

- a) egyetlen hitelintézet;
- b) harmadik országbeli pénzügyi intézmény, amely legalább olyan szigorú prudenciális szabályok hatálya alá tartozik és azoknak megfelel, mint amelyeket a 2013/36/EU irányelv és az 575/2013/EU rendelet előír, az említett rendelet 114. cikkének (7) bekezdésével összhangban;
- c) ugyanazon csoport részét képező kereskedelmi szervezet, mint az a) vagy b) pontban említett intézmény.

(4) A (2) bekezdésben említett biztosítékkoncentrációs határértékek kiszámításakor a központi értéktári banki szolgáltató összesíti az egyetlen partnerrel szembeni teljes kitettségét, amely a kumulatív hitelkeretek, letéti számlák, folyószámlák, pénzügyi eszközök és a központi értéktári banki szolgáltató által használt fordított repóügyletek összegéből következik.

(5) A központi értéktári banki szolgáltatónak egy egyéni kibocsátóval szembeni kitettségére vonatkozó biztosítékkoncentrációs határérték meghatározásakor a központi értéktári banki szolgáltató összesíti és egyetlen kockázatként kezeli a kibocsátó vagy egy csoporthoz tartozó szervezet által kibocsátott, és a kibocsátó vagy a csoporthoz tartozó szervezet által kifejezetten garantált összes pénzügyi eszközzel szembeni kitettségét.

(6) A központi értéktári banki szolgáltató biztosítja a biztosítékkoncentrációs határértékekre vonatkozó szabályzatainak és eljárásainak mindenkor megfelelőségét. Legalább évente felül kell vizsgálnia biztosítékkoncentrációs határértékeit, valamint amikor a központi értéktári banki szolgáltató kockázati kitettségét befolyásoló lényeges változás következik be.

(7) A központi értéktári banki szolgáltatónak tájékoztatnia kell a hitelfeltevő résztvevőket az alkalmazandó biztosítékkoncentrációs határértékekről és azok (6) bekezdés szerinti bármely módosításáról.

15. cikk

Más egyenértékű pénzügyi források

(1) Más egyenértékű pénzügyi források kizárólag a (2)–(4) bekezdésben említett pénzügyi forrásokból vagy hitelkockázati fedezetből és a 16. cikkben említettekben állhatnak.

(2) Más egyenértékű pénzügyi források magukban foglalhatnak kereskedelmi banki garanciákat, amelyeket a 38. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeket teljesítő hitelképes pénzügyi intézmény, vagy ilyen pénzügyi intézmények szindikátusa nyújt, és amelyek az összes alábbi feltételnek megfelelnek:

- a) azokat olyan kibocsátó bocsátotta ki, amely alacsony hitelkockázattal rendelkezik a központi értéktári banki szolgáltató meghatározott és tárgyilagos, nem kizárólag külső véleményre támaszkodó és az abból eredő kockázatokat figyelembe vevő módszert alkalmazó megfelelő belső értékelése alapján, hogy a kibocsátó egy adott országban rendelkezik székhellyel;
- b) olyan pénznemben denomináltak, amelynek kockázatát a központi értéktári banki szolgáltató megfelelően képes kezelni;
- c) visszavonhatatlanok, feltétel nélküliek és nincs olyan jogi vagy szerződéses kivétel vagy opció, amely lehetővé teszi, hogy a kibocsátó a garancia kifizetésével szemben fellépjen;
- d) kérésre a fizetésképtelen hitelfelvevő résztvevő portfóliójának likvidációs időszakában egy üzleti napon belül, bármely szabályozási, jogi vagy működési korlátozás nélkül lehívhatók;
- e) azokat nem olyan szervezet bocsátotta ki, amely ugyanazon csoporthoz tartozik, mint a garancia által fedezett hitelfelvevő résztvevő, vagy olyan szervezet, amelynek üzleti tevékenysége magában foglalja a központi értéktári banki szolgáltató működése szempontjából kritikus szolgáltatások nyújtását, kivéve, ha ez a szervezet az Európai Gazdasági Térség egy központi bankja vagy olyan pénznemet kibocsátó központi bank, amelyben a központi értéktári banki szolgáltató kitétségekkel rendelkezik;
- f) nincsenek kitéve az 575/2013/EU rendelet 291. cikke szerinti jelentős rossz irányú kockázatnak;
- g) azokat teljes mértékben olyan biztosíték garantálja, amely megfelel a következő feltételeknek:
 - i. nincs kitéve a garancianyújtó vagy a hitelfelvevő résztvevő hitelképességével összefüggő korreláción alapuló, az 575/2013/EU rendelet 291. cikke szerinti rossz irányú kockázatnak, kivéve, ha a rossz irányú kockázatot a biztosítékra alkalmazott levonással megfelelően csökkentik;
 - ii. a központi értéktári banki szolgáltató azonnal hozzáfér a biztosítékhoz, és az a hitelfelvevő résztvevő, valamint a garancianyújtó egyidejű fizetésképtelensége esetén nem tartozik a csődvagyonba;
 - iii. a központi értéktári banki szolgáltató ügyvezető szerve megerősítette a garancianyújtó alkalmasságát a kibocsátó és a garancia jogi, szerződéses és működési keretének teljes körű, a garancia hatékonyságának magas fokú megbízhatóságát biztosítani hivatott értékelését követően, és a 909/2014/EU rendelet 60. cikkének (1) bekezdésével összhangban értesítette arról az érintett illetékes hatóságot.

(3) Más egyenértékű pénzügyi források magukban foglalhatnak központi bank által kibocsátott bankgaranciákat, amelyek az összes alábbi feltételnek megfelelnek:

- a) azokat uniós központi bank vagy olyan pénznemet kibocsátó központi bank bocsátja ki, amelyben a központi értéktári banki szolgáltató kitétségekkel rendelkezik;
- b) olyan pénznemben denomináltak, amelynek kockázatát a központi értéktári banki szolgáltató megfelelően képes kezelni;
- c) visszavonhatatlanok, feltétel nélküliek és a kibocsátó központi bank nem támaszkodhat olyan jogi vagy szerződéses kivételre vagy opcióra, amely lehetővé teszi a kibocsátó számára, hogy fellépjen a garancia kifizetésével szemben;
- d) egy üzleti napon belül lehívhatók.

(4) Más egyenértékű pénzügyi források magukban foglalhatnak tőkét, az 1–8. cikk szerinti tőkekövetelmények levonása után, de kizárólag a központi bankokkal, multilaterális fejlesztési bankokkal és nemzetközi szervezetekkel szembeni olyan kitétségek fedezése céljára, amelyek nem tartoznak a 23. cikk (2) bekezdése szerinti mentesség hatálya alá.

16. cikk

Az interoperábilis kapcsolatokban lévő kitétségeket fedező más egyenértékű pénzügyi források

Más egyenértékű pénzügyi források magukban foglalhatnak interoperábilis kapcsolatot létrehozó központi értéktárak között létrejövő hitelkockázati kitétségek fedezésére szolgáló bankgaranciákat és akkreditíveket, amelyek minden következő feltételnek megfelelnek:

- a) csak a két összekapcsolt központi értéktár közötti hitelkockázati kitétségeket fedezik;
- b) azokat a 38. cikk (1) bekezdésében foglalt követelményeket teljesítő hitelképes pénzügyi intézmények olyan konzorciuma bocsátotta ki, amelyben mindegyik említett pénzügyi intézmény köteles kifizetni a teljes összegnek a szerződésben megállapított részét;
- c) olyan pénznemben denomináltak, amelynek kockázatát a központi értéktári banki szolgáltató megfelelően képes kezelni;
- d) visszavonhatatlanok, feltétel nélküliek és a kibocsátó intézmények nem támaszkodhatnak olyan jogi vagy szerződéses kivételre vagy opcióra, amely lehetővé teszi a kibocsátó számára, hogy fellépjen az akkreditív kifizetésével szemben;
- e) kérésre bármely szabályozási, jogi vagy működési korlátozás nélkül beválthatók;
- f) kibocsátójuk nem az alábbiak valamelyike:
 - i. olyan szervezet, amely ugyanahhoz a csoporthoz tartozik, mint a hitelfelvevő központi értéktár vagy a bankgarancia és az akkreditívek által fedezett kitétséggel rendelkező központi értéktár;
 - ii. olyan szervezet, amelynek üzleti tevékenysége magában foglalja a központi értéktári banki szolgáltató működése szempontjából kritikus szolgáltatások nyújtását;
- g) nincsenek kitéve az 575/2013/EU rendelet 291. cikke szerinti jelentős rossz irányú kockázatnak;
- h) a központi értéktári banki szolgáltató rendszeresen nyomon követi a kibocsátó pénzügyi intézmények hitelképességét az említett intézmények hitelképességének független értékelés és az egyes pénzügyi intézményekhez belső hitelminősítés hozzárendelése és annak rendszeres felülvizsgálata révén;
- i) a likvidációs időszakban három üzleti napon belül beválthatók attól a pillanattól számítva, hogy a fizetéképtelen központi értéktári banki szolgáltató nem teljesíti fizetési kötelezettségeit azok esedékességekor;
- j) a 34. cikkben említett figyelembe vehető likvid források ahhoz elegendő összegben rendelkezésre állnak, hogy fedezzék az addig az időpontig eltelt időt, amíg az egyik kapcsolt központi értéktár fizetéképtelensége esetén be kell váltani a bankgaranciát és az akkreditíveket;
- k) a következők csökkentik annak kockázatát, hogy a konzorcium nem fizeti ki a bankgarancia és az akkreditívek teljes összegét:
 - i. megfelelő koncentrációs határértékek megállapítása, amelyek biztosítják, hogy egyetlen pénzügyi intézmény (beleértve az anyavállalatát és a leányvállalatokat) se vegyen részt a konzorcium által nyújtott garanciákban az akkreditív teljes összegének 10 %-át meghaladó mértékben;
 - ii. a bankgarancia és az akkreditívek használatával fedezett hitelkockázati kitétség korlátozása a következők közül az alacsonyabbra: a bankgarancia teljes összege mínusz vagy a teljes összeg 10 %-a, vagy a teljes összegben legnagyobb részt vállaló két hitelintézet által garantált összeg;
 - iii. kiegészítő kockázatcsökkentő intézkedések, például hatékony és világosan meghatározott szabályokkal és eljárásokkal rendelkező veszteségmegosztási megállapodások végrehajtása;
- l) a megállapodások tesztelésére és felülvizsgálatára a 909/2014/EU rendelet 41. cikkének (3) bekezdése szerint rendszeres időközönként sor kerül.

II. FEJEZET

A HITEL- ÉS LIKVIDITÁSI KOCKÁZAT PRUDENCIÁLIS KERETE

17. cikk

Általános rendelkezések

(1) A 909/2014/EU rendelet 59. cikkének (3) és (5) bekezdésében említettek szerint a banki jellegű kiegészítő szolgáltatásoknak a központi értéktári banki szolgáltató által történő nyújtásából eredő hitelkockázatokhoz az egyes értékpapír-kiigénylési rendszerek tekintetében kapcsolódó prudenciális követelmények alkalmazásában a központi értéktári banki szolgáltatónak teljesítenie kell az ebben a fejezetben a hitelkockázat nyomon követésére, mérésére, kezelésére, jelentésére és nyilvánosságra hozatalára vonatkozóan meghatározott minden követelményt a következők tekintetében:

- a) napközbeni és egynapos hitelkockázat;
- b) az a) pontban említett kockázatokkal kapcsolatban használt releváns biztosítékok és más egyenértékű pénzügyi források;
- c) potenciális fennmaradó hitelkockázati kitétségek;
- d) visszatérítési eljárások és bírságok.

(2) A 909/2014/EU rendelet 59. cikkének (4) bekezdésében említettek szerint a banki jellegű kiegészítő szolgáltatásoknak a központi értéktári banki szolgáltató által történő nyújtásából eredő likviditási kockázatokhoz az egyes értékpapír-kiigénylési rendszerek tekintetében kapcsolódó prudenciális követelmények alkalmazásában a központi értéktári banki szolgáltatónak teljesítenie kell a következők mindegyikét:

- a) a likviditási kockázatok nyomon követésére, mérésére, kezelésére, jelentésére és nyilvánosságra hozatalára vonatkozóan a 2. szakaszban meghatározott követelmények;
- b) az a) pont által lefedettektől eltérő likviditási kockázatok nyomon követésére, mérésére, kezelésére, jelentésére és nyilvánosságra hozatalára vonatkozóan az 575/2013/EU rendeletben meghatározott követelmények.

1. SZAKASZ

Hitelkockázat

18. cikk

Hitelkockázat-kezelési keretrendszer

(1) A 17. cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazásában a központi értéktári banki szolgáltatónak olyan szabályzatokat és eljárásokat kell kialakítania és végrehajtania, amelyek teljesítik a következő követelményeket:

- a) az 1. alszakasznak megfelelően mérik a napközbeni és egynapos hitelkockázatot;
- b) a 2. alszakasznak megfelelően nyomon követik a napközbeni és egynapos hitelkockázatot;
- c) a 3. alszakasznak megfelelően kezelik a napközbeni és egynapos hitelkockázatot;
- d) e rendelet I. fejezetének megfelelően a 909/2014/EU rendelet 59. cikke (3) bekezdésének c) és d) pontjában említettek szerint mérik, nyomon követik és kezelik a biztosítékokat és más egyenértékű pénzügyi forrásokat;
- e) a 4. alszakasznak megfelelően elemzi és megtervezi a potenciális fennmaradó hitelkockázati kitétségek kezelésének módját;
- f) az 5. alszakasznak megfelelően kezelik a visszatérítési eljárásait és bírságait;
- g) a 6. alszakasznak megfelelően jelentik a hitelkockázatait;
- h) a 7. alszakasznak megfelelően nyilvánosságra hozza a hitelkockázatait.

(2) A központi értéktári banki szolgáltató legalább évente felülvizsgálja az (1) bekezdésben említett szabályzatokat és eljárásokat.

(3) A központi értéktári banki szolgáltató akkor is felülvizsgálja az említett szabályzatokat és eljárásokat, amikor a következők valamelyike bekövetkezik és amikor az a) vagy b) pontban említett változások valamelyike hatással van a központi értéktári banki szolgáltató kockázati kitettségére:

a) a szabályzatokban és eljárásokban lényeges változás történik;

b) a központi értéktári banki szolgáltató a 19. cikkben említett értékelést követően önkéntes változtatást tesz.

(4) Az (1) bekezdésben említett szabályzatok és eljárások magukban foglalják a hitelkockázatokkal kapcsolatos jelentés elkészítését és frissítését. Az említett jelentésnek magában kell foglalnia a következőket:

a) a 19. cikkben említett mérőszámok;

b) a 13. cikk szerint alkalmazott levonások, biztosítéktípusonként megadva;

c) a (3) bekezdésben említett szabályzatok és eljárások változásai.

(5) A (4) bekezdésben említett jelentést a központi értéktári banki szolgáltató ügyvezető szerve által létrehozott releváns bizottságok havonta felülvizsgálják. Ha a központi értéktári banki szolgáltató a 909/2014/EU rendelet 54. cikke (2) bekezdésének b) pontjával összhangban a központi értéktár által kijelölt hitelintézet, a (4) bekezdésben említett jelentést ugyanolyan havi gyakorisággal a központi értéktár az (EU) 2017/392 felhatalmazáson alapuló rendelet 48. cikke alapján létrehozott kockázatkezelési bizottságának is rendelkezésére kell bocsátani.

(6) Ha a központi értéktári banki szolgáltató túllép a 14. cikkben említett egy vagy több koncentrációs határértéket, ezt haladéktalanul jelentenie kell a kockázatkezeléssel megbízott releváns bizottságának, illetve amennyiben egy az e cikk (5) bekezdésében említett hitelintézetről van szó, haladéktalanul tájékoztatnia kell a központi értéktár kockázatkezelési bizottságát.

1. alszakasz

Hitelkockázatok mérése

19. cikk

Napközi hitelkockázatok mérése

(1) A központi értéktári banki szolgáltatónak azonosítania és mérnie kell a napközi hitelkockázati kitettségeket és előre kell jeleznie a napközi hitelkockázati kitettségek csúcserőit olyan operatív és analitikus eszközök segítségével, amelyek azonosítják és mérik a napközi hitelkockázati kitettségeket, és amelyek rögzítik mindenekelőtt az összes következő mérőszámot minden egyes partnerre vonatkozóan:

a) a 909/2014/EU rendelet mellékletének C. szakaszában meghatározott banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokhoz kapcsolódó napközi hitelkockázati kitettségek csúcserőit és átlaga;

b) napközi hitelkockázati kitettségek csúcserőit és átlaga hitelfelvevő résztvevőnként, valamint az ezeket a hitelkockázati kitettségeket fedező biztosíték szerinti bontásban;

c) más partnerekkel szembeni napközi hitelkockázati kitettségek csúcserőit és átlaga, valamint ha ezeket biztosítékok fedezik, az ezeket a napközi hitelkockázati kitettségeket fedező biztosítékok szerinti bontásban;

d) résztvevőknek nyújtott napközi hitelkeretek teljes értéke;

e) a b) és c) pontban említett hitelkockázati kitettségek további bontása kiterjed a következőkre:

i. a 10. cikkben foglalt követelményeket teljesítő biztosíték;

ii. a 11. cikk (1) bekezdése szerinti egyéb biztosíték;

- iii. a 11. cikk (2) bekezdése szerinti egyéb biztosíték;
- iv. a 15. és 16. cikk szerinti más egyenértékű pénzügyi források.

(2) A központi értéktári banki szolgáltató az (1) bekezdésben említett mérést folyamatosan végzi.

Amennyiben a külső adatoktól való függés miatt nem lehetséges a napközbeni hitelkockázat folyamatos azonosítása és mérése, a központi értéktári banki szolgáltatónak a lehető legnagyobb gyakorisággal és legalább naponta mérnie kell a napközbeni hitelkockázati kitétségeket.

20. cikk

Egynapos hitelkockázati kitétségek mérése

A központi értéktári banki szolgáltatónak a 909/2014/EU rendelet mellékletének C. szakaszában meghatározott banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokhoz kapcsolódó egynapos hitelkockázati kitétségeket úgy kell mérnie, hogy napi alapon, az üzleti nap végén rögzíti az előző napról fennálló hitelkockázati kitétségeket.

2. alszakasz

Hitelkockázatok nyomon követése

21. cikk

Napközbeni hitelkockázati kitétségek nyomon követése

A napközbeni hitelkockázati kitétségek nyomon követése céljából a központi értéktári banki szolgáltatónak mindenképp:

- a) automatikus jelentéstételi rendszeren keresztül folyamatosan nyomon kell követnie a 909/2014/EU rendelet mellékletének C. szakaszában említett banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokból eredő napközbeni hitelkockázati kitétségeket;
- b) legalább tíz éves időtartamra meg kell őriznie a 909/2014/EU rendelet mellékletének C. szakaszában említett banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokból eredő napközbeni hitelkockázati kitétségek napi csúcserkéinek és átlagának adatait;
- c) rögzítenie kell minden olyan szervezettől származó napközbeni hitelkockázati kitétséget, amelynél napközbeni hitelkockázati kitétségek merültek fel, beleértve a következőket:
 - i. kibocsátók;
 - ii. a központi értéktár által működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszerben részt vevők, szervezet- és csoport-szinten;
 - iii. interoperábilis kapcsolattal rendelkező központi értéktárak;
 - iv. kifizetéseket teljesítő vagy fogadó bankok és egyéb pénzügyi intézmények;
- d) teljeskörűen le kell írnia, hogy a hitelkockázat-kezelési keretrendszer hogyan veszi figyelembe azokat a kölcsönös függőségeket és többszörös kapcsolatokat, amelyek a központi értéktári banki szolgáltató és a c) pontban említett egyes szervezetek között fennállhatnak;
- e) minden partnerre vonatkozóan pontosítania kell, hogy a központi értéktári banki szolgáltató hogyan követi nyomon napközbeni hitelkockázati kitétségeinek koncentrációját, beleértve a c) pontban felsorolt szervezeteket magukban foglaló csoporthoz tartozó szervezetekkel szembeni kitétségeit;
- f) pontosítania kell, hogy a központi értéktári banki szolgáltató hogyan értékeli a beszedett biztosítékokra alkalmazott levonások megfelelését;
- g) pontosítania kell, hogy a központi értéktári banki szolgáltató hogyan követi nyomon a hitelkockázati kitétségek biztosítékkal való fedezettségét és a hitelkockázati kitétségek más egyenértékű pénzügyi forrásokkal való fedezettségét.

22. cikk

Egynapos hitelkockázatok nyomon követése

Az egynapos hitelkockázati kitétségek nyomon követése céljából a központi értéktári banki szolgáltatónak az egynapos hitellel kapcsolatban:

- a) legalább tíz éves időtartamra meg kell őriznie a tényleges nap végi hitelkockázati kitétségek összegének adatait;
- b) az a) pontban említett információt napi alapon rögzítenie kell.

3. alszakasz

Napközi hitelkockázatok kezelése

23. cikk

A napközi hitelkockázatok kezelésére vonatkozó általános követelmények

- (1) A napközi hitelkockázati kitétségek kezelése céljából a központi értéktári banki szolgáltatónak:
 - a) pontosítania kell, hogy hogyan értékeli hitelkockázat-kezelési keretrendszerének kialakítását és működését a 909/2014/EU rendelet mellékletének C. szakaszában felsorolt összes tevékenységgel kapcsolatban;
 - b) csak olyan hitelkeretet szabad jóváhagynia, amely a központi értéktári banki szolgáltató által bármikor, és a központi értéktár által működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszer hitelfelvevő résztvevőinek előzetes értesítése nélkül feltétel nélkül törölhető;
 - c) amennyiben a 16. cikkben említett bankgaranciát használnak interoperábilis kapcsolatban, a központi értéktári banki szolgáltatónak értékelnie és elemeznie kell az adott esetben abból eredő összekapcsoltságot, hogy az említett bankgaranciát ugyanazon résztvevők nyújtják.
- (2) A következő kitétségek mentesülnek a 9–15. és a 24. cikk alkalmazása alól:
 - a) a Központi Bankok Európai Rendszerének (KBER) tagjaival, a hasonló feladatokat ellátó más tagállami szervekkel, valamint az államadósság kezelésével megbízott vagy abban részt vevő más uniós állami szervekkel szembeni kitétségek;
 - b) az 575/2013/EU rendelet 117. cikkének (2) bekezdésében felsorolt multilaterális fejlesztési bankok egyikével szembeni kitétségek;
 - c) az 575/2013/EU rendelet 118. cikkében felsorolt nemzetközi szervezetek egyikével szembeni kitétségek;
 - d) az 575/2013/EU rendelet 4. cikkének 8. pontja szerinti közszektorbeli intézményekkel szembeni kitétségek, amennyiben ezek az intézmények központi kormányzat tulajdonában állnak és a központi kormányzat által biztosított, a hitelkockázati kitétségüket garantáló külön szabályok vonatkoznak rájuk;
 - e) harmadik országbeli központi bankokkal szembeni kitétségek, amelyek az adott központi bank hazai pénznemében denomináltak, feltéve, hogy a Bizottság az 575/2013/EU rendelet 114. cikkének (7) bekezdésével összhangban végrehajtási aktust fogadott el arról, hogy az adott harmadik ország az Unióban alkalmazott felügyeleti és szabályozói rendelkezésekkel legalább egyenértékű rendelkezéseket alkalmaz.

24. cikk

Hitelezési határértékek

A napközi hitelkockázat kezelése céljából és amennyiben az egyéni hitelfelvevő résztvevőre vonatkozó hitelezési határérték megállapítására csoportszinten kerül sor, a központi értéktári banki szolgáltatónak teljesítenie kell a következők mindegyikét:

- a) nem kizárólag külső véleményre támaszkodó módszer alapján értékelnie kell a hitelfelvevő résztvevő hitelképességét;

- b) ellenőriznie kell, hogy a résztvevő által a napközbeni hitelkockázati kitétség fedezésére nyújtott biztosíték és más egyenértékű pénzügyi forrás megfelel-e a 9., illetve a 15. cikkben meghatározott követelményeknek;
- c) a központi értéktári banki szolgáltató és a hitelfelvevő résztvevő közötti többszörös kapcsolatok alapján hitelezési határértéket kell meghatároznia a hitelfelvevő résztvevőre vonatkozóan, beleértve azt, amikor a központi értéktári banki szolgáltató a 909/2014/EU rendelet mellékletének C. szakaszában említettek közül egynél több banki jellegű kiegészítő szolgáltatást nyújt ugyanazon résztvevőnek;
- d) a 34. cikknek megfelelően figyelembe kell vennie a figyelembe vehető likvid források szintjét;
- e) felül kell vizsgálnia a hitelfelvevő résztvevőre vonatkozó hitelezési határértékeket, hogy biztosított legyen mindkét következő elem:
 - i. amennyiben a hitelfelvevő résztvevő hitelképessége csökken, sor kerüljön a hitelezési határértékek felülvizsgálatára vagy csökkentésére;
 - ii. amennyiben a hitelfelvevő résztvevő által nyújtott biztosíték értéke csökken, csökkenjen a hitel hozzáférhetősége.
- f) legalább évente felül kell vizsgálnia a hitelfelvevő résztvevőknek nyújtott hitelkereteket a tényleges hitelfelhasználásuk alapján;
- g) biztosítania kell, hogy az egynapos hitelkockázati kitétségek összege beépüljön a résztvevőre vonatkozóan megállapított hitelezési határérték alkalmazásába;
- h) biztosítania kell, hogy az egynapos hitel még vissza nem fizetett összege beépüljön a következő nap napközbeni kitétségeibe, és felső korlátját a hitelezési határérték képezze.

4. alszakasz

Potenciális fennmaradó hitelkockázati kitétségek

25. cikk

Potenciális fennmaradó hitelkockázati kitétségek

- (1) A 18. cikk (1) bekezdésében említett szabályzatok és eljárások biztosítják, hogy bármely potenciális fennmaradó hitelkockázati kitétség kezelése megtörténjen, többek között olyan helyzetekben, amikor a biztosíték és más egyenértékű pénzügyi források likvidáció utáni értéke nem elég a központi értéktári banki szolgáltató hitelkockázati kitétségeinek fedezéséhez.
- (2) Az ilyen szabályzatok és eljárások:
 - a) meghatározzák a potenciálisan fedezetlen hitelveszteségek elosztásának módját, beleértve olyan források visszafizetését, amelyet a központi értéktári banki szolgáltató az ilyen veszteségekhez kapcsolódó likviditási rések fedezésére likviditásnyújtóktól kölcsönvehet;
 - b) magukban foglalják a változó piaci viszonyok értékelését a biztosíték vagy más egyenértékű pénzügyi források likvidáció utáni értékéhez kapcsolódóan, amely potenciális fennmaradó hitelkockázati kitétséggé alakulhat;
 - c) elő kell írniuk, hogy a b) pontban említett értékelést a következőket meghatározó eljárásnak kell kísérnie:
 - i. a b) pontban említett piaci viszonyok kezelése céljából meghozandó intézkedések;
 - ii. az i. alpontban említett intézkedések ütemezése;
 - iii. a b) pontban említett piaci viszonyok eredményeként a hitelkockázat-kezelési keretrendszer frissítései.
- (3) A központi értéktári banki szolgáltató kockázatkezelési bizottságát és amennyiben releváns, a központi értéktár kockázatkezelési bizottságát tájékoztatni kell minden olyan kockázatról, amely potenciális fennmaradó hitelkockázati kitétséget okozhat, és az ilyen kockázatokról azonnal értesíteni kell a 909/2014/EU rendelet 60. cikkének (1) bekezdésében említett illetékes hatóságot.

(4) A piac és a tevékenységek napközibeli hitelkockázatot befolyásoló alakulását hat havonta kell elemezni és felülvizsgálni, és erről jelentést kell tenni a központi értéktári banki szolgáltató kockázatkezelési bizottságának és amennyiben releváns, a központi értéktár kockázatkezelési bizottságának.

5. alszakasz

Visszatérítési eljárások és bírságok

26. cikk

A napközibeli hitel visszatérítési eljárásai

(1) A központi értéktári banki szolgáltatónak olyan hatékony eljárásokkal kell rendelkeznie a napközibeli hitel visszatérítésére, amelyek teljesítik a (2) és (3) bekezdés követelményeit.

(2) A napközibeli hitel visszatérítési eljárásai tényleges visszatartó erőt jelentő bírságokat írnak elő az egynapos hitelkockázati kitétségek visszaszorítására, amelyek mindenekelőtt megfelelnek mindkét következő feltételnek:

- a) magasabbak mint a bankközi pénzüpiaci egynapos, biztosítékkal fedezett piaci ráta és a hitelkockázati kitétség pénznemét kibocsátó központi bank marginális hitelkamatlába;
- b) figyelembe veszik a hitelkockázati kitétség pénznemének finanszírozási költségeit és az egynapos hitelkockázati kitétséggel rendelkező résztvevő hitelképességét.

6. alszakasz

A hitelkockázatra vonatkozó jelentéstétel

27. cikk

A napközibeli kockázatkezelésről való jelentéstétel a hatóságok felé

(1) A központi értéktári banki szolgáltató jelentést tesz a 909/2014/EU rendelet 60. cikkének (1) bekezdésében említett érintett illetékes hatóságnak.

(2) A központi értéktári banki szolgáltatónak az összes következő jelentéstételi követelményt teljesítenie kell:

- a) legalább éves gyakorisággal minőségi nyilatkozatot kell benyújtania, amely meghatározza az abban a tekintetben tett intézkedéseket, hogy hogyan történik a hitelkockázatok, köztük a napközibeli hitelkockázatok mérése, nyomon követése és kezelése;
- b) értesítést kell tennie az a) ponttal összhangban tett intézkedések minden lényeges változásáról, azonnal az ilyen lényeges változás bekövetkezése után;
- c) havonta be kell nyújtania a 19. cikkben említett mérőszámokat.

(3) Amennyiben a központi értéktári banki szolgáltató megszegte, vagy fennáll a veszélye, hogy megszegi e rendelet követelményeit, többek között stresszhelyzetben, erről azonnal értesítenie kell az érintett illetékes hatóságot, és indokolatlan késedelem nélkül részletes tervet kell benyújtania az említett illetékes hatóságnak a megfeleléshez belátható időn belül való visszatérésről.

(4) Az e rendelet és a 909/2014/EU rendelet követelményeinek való megfelelés visszaállításáig a központi értéktári banki szolgáltató a (2) bekezdésben említett elemeket értelemszerűen naponta jelenti minden üzleti nap végén, kivéve, ha az érintett illetékes hatóság a központi értéktári banki szolgáltató egyéni helyzetét és tevékenységeinek nagyságrendjét és összetettségét figyelembe véve kisebb jelentéstételi gyakoriságot és hosszabb jelentéstételi határidőt engedélyez.

7. alszakasz

Nyilvánosságra hozatal

28. cikk

Nyilvánosságra hozatal

A 18. cikk (1) bekezdésének h) pontja alkalmazásában a központi értéktári banki szolgáltatónak évente nyilvánosságra kell hoznia egy átfogó minőségi nyilatkozatot arról, hogy hogyan történik a hitelkockázatok, köztük a napközbeni hitelkockázatok mérése, nyomon követése és kezelése.

2. SZAKASZ

Likviditási kockázat

29. cikk

A likviditási kockázatra vonatkozó általános szabályok

(1) A 17. cikk (2) bekezdésének a) pontja alkalmazásában a központi értéktári banki szolgáltatónak olyan szabályzatokat és eljárásokat kell kialakítania és végrehajtania, amelyek:

- a) az 1. alszakasznak megfelelően mérik a napközbeni és egynapos likviditási kockázatot;
- b) a 2. alszakasznak megfelelően nyomon követik a napközbeni és egynapos likviditási kockázatot;
- c) a 3. alszakasznak megfelelően kezelik a likviditási kockázatot;
- d) a 4. alszakasznak megfelelően jelentik a napközbeni és egynapos likviditási kockázatot;
- e) az 5. alszakasznak megfelelően nyilvánosságra hozza a likviditási kockázat nyomon követésére, mérésére, kezelésére és az arról való jelentéstételre szolgáló keretrendszert és eszközöket.

(2) A likviditási kockázat általános keretrendszerének bármely változását jelenteni kell a központi értéktári banki szolgáltató ügyvezető szervének.

1. alszakasz

Napközbeni likviditási kockázatok mérése

30. cikk

Napközbeni likviditási kockázatok mérése

(1) A központi értéktári banki szolgáltatónak hatékony operatív és analitikai eszközöket kell felállítania a következő mérőszámok folyamatos, pénznemenkénti méréséhez:

- a) maximális napközbeni likviditás-felhasználás, a legnagyobb pozitív nettó kumulatív pozíció és a legnagyobb negatív nettó kumulatív pozíció felhasználásával számítva;
- b) teljes rendelkezésre álló napközbeni likviditási forrás az üzleti nap kezdetén, az összes következőre lebontva:
 - i. a 34. cikkben meghatározott figyelembe vehető likvid források;
 - valamely kibocsátó központi banknál letétbe helyezett pénzeszköz;
 - a 38. cikk (1) bekezdésében említett egyéb hitelképes pénzügyi intézménynél letétbe helyezett rendelkezésre álló pénzeszköz,
 - hitelkeretre vonatkozó kötelezettségvállalás vagy hasonló megállapodások,

- az e rendelet 10. cikkének és 11. cikke (1) bekezdésének a biztosítékra alkalmazandó követelményeit teljesítő eszközök, vagy az (EU) 2017/392 felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott követelményeknek megfelelő pénzügyi eszközök, amelyek azonnal rendelkezésre állnak és előre megkötött és rendkívül megbízható finanszírozási megállapodások alapján pénzeszközre válthatók, a 38. cikkben említettek szerint,
 - a 10. cikkben és a 11. cikk (1) bekezdésében említett biztosíték;
- ii. a figyelembe vehető likvid forrásoktól eltérő források, beleértve a folyósítási kötelezettséggel nem járó hitelkereteket;
- c) az összes következő teljes értéke:
- i. napközbeni likviditás-kiáramlás, beleértve azokat, amelyekre időspecifikus napközbeni határidő vonatkozik;
 - ii. pénzeszköz-kiegyenlítési kötelezettségek más értékpapír-kiegyenlítési rendszerekben, ahol annak a központi értéktárnak, amelynek nevében a központi értéktári banki szolgáltató eljár, kiegyenlítendő pozíciói vannak;
 - iii. a központi értéktári banki szolgáltató piaci tevékenységeihez kapcsolódó kötelezettségek, például pénzügyi tranzakciók vagy letéti kifizetések teljesítése vagy visszatérítése;
 - iv. a központi értéktár és a központi értéktári banki szolgáltató hírnevének szempontjából kritikus egyéb kifizetések.
- (2) Azon értékpapír-kiegyenlítési rendszerek minden egyes pénzneme tekintetében, amelyek esetében a központi értéktári banki szolgáltató elszámoló ügynökként jár el, a központi értéktári banki szolgáltatónak nyomon kell követnie minden egyes olyan szervezettől származó likviditási igényt, amellyel szemben a központi értéktári banki szolgáltató likviditási kitétséggel rendelkezik.

31. cikk

Egynapos likviditási kockázatok mérése

Az egynapos likviditási kockázatok kapcsán a központi értéktári banki szolgáltatónak folyamatosan össze kell hasonlítania likvid forrásait a likviditási igényeivel, amennyiben ezek az igények egynapos hitel használatából erednek, azon értékpapír-kiegyenlítési rendszer minden kiegyenlítési pénzneme tekintetében, amely esetében a központi értéktári banki szolgáltató elszámoló ügynökként jár el.

2. alszakasz

Napközbeni likviditási kockázatok nyomon követése

32. cikk

Napközbeni likviditási kockázatok nyomon követése

(1) A központi értéktári banki szolgáltató jelentést készít és tart fenn az általa viselt napközbeni likviditási kockázatról. Ennek a jelentésnek magában kell foglalnia legalább a következőket:

- a) a 30. cikk (1) bekezdésében említett mérőszámok;
- b) a központi értéktári banki szolgáltató kockázatvállalási hajlandósága;
- c) vészhelyzeti finanszírozási terv, amely leírja a kockázatvállalási hajlandóság túllépése esetén alkalmazandó korrekciós intézkedéseket.

A központi értéktári banki szolgáltató kockázatkezelési bizottságának és a központi értéktár kockázatkezelési bizottságának havonta felül kell vizsgálnia az első albekezdésben említett jelentést.

(2) Azon értékpapír-kiegyenlítési rendszer minden egyes kiegyenlítési pénzneme tekintetében, amely esetében a központi értéktári banki szolgáltató elszámoló ügynökként jár el, hatékony operatív és analitikai eszközökkel kell rendelkeznie, hogy közel valós időben nyomon tudja követni napközbeni likviditási pozícióit a várható tevékenységeivel és a rendelkezésre álló forrásokkal összevetve, az egyenlegek és a fennmaradó napközbeni likviditási kapacitás alapján. A központi értéktári banki szolgáltatónak:

- a) legalább tíz éves időtartamra meg kell őriznie a napi legnagyobb pozitív nettó kumulatív napközbeni pozícióra és a legnagyobb negatív nettó kumulatív napközbeni pozícióra vonatkozó adatot azon értékpapír-kiegyenlítési rendszer minden kiegyenlítési pénzneme tekintetében, amely esetében elszámoló ügynökként jár el;

- b) folyamatosan nyomon kell követnie napközbeni likviditási kitétségeit a valaha rögzített maximális napközbeni likviditási kitétséggel összevetve.

33. cikk

Egynapos likviditási kockázatok nyomon követése

Az egynapos likviditási kockázatok kapcsán a központi értéktári banki szolgáltatónak alkalmaznia kell az alábbiak mindegyikét:

- a) legalább tíz éves időtartamra meg kell őriznie az egynapos hitel használata által teremtett likviditási kockázatra vonatkozó adatot azon értékpapír-kiegyenlítési rendszer minden pénzneme tekintetében, amely esetében elszámoló ügynökként jár el;
- b) nyomon kell követnie a nyújtott egynapos hitelből eredő likviditási kockázatot a nyújtott egynapos hitelekkel eredő, valaha rögzített maximális egynapos likviditási kitétséggel összevetve.

3. alszakasz

A likviditási kockázatok kezelése

34. cikk

Figyelembe vehető likvid források

A központi értéktári banki szolgáltatónak minden pénznemben csökkentenie kell a megfelelő likviditási kockázatokat, köztük a napközbeni likviditási kockázatokat, a következő figyelembe vehető likvid források bármelyikének használatával:

- a) valamely kibocsátó központi banknál letétbe helyezett pénzeszköz;
- b) a 38. cikk (1) bekezdésében azonosított hitelképes pénzügyi intézmények egyikénél letétbe helyezett rendelkezésre álló pénzeszköz;
- c) hitelkeretre vonatkozó kötelezettségvállalás vagy hasonló megállapodások;
- d) az e rendelet 10. cikkének és 11. cikke (1) bekezdésének a biztosítékra alkalmazandó követelményeit teljesítő eszközök, vagy az (EU) 2017/392 felhatalmazáson alapuló rendeletnek megfelelő pénzügyi eszközök, amelyek azonnal rendelkezésre állnak és előre megkötött és rendkívül megbízható finanszírozási megállapodások alapján pénzeszközre válthatók, e rendelet 38. cikkének megfelelően;
- e) a 10. cikkben és a 11. cikk (1) bekezdésében említett biztosíték.

35. cikk

Napközbeni likviditási kockázatok kezelése

(1) Azon értékpapír-kiegyenlítési rendszer minden pénzneme tekintetében, amely esetében elszámoló ügynökként jár el, a központi értéktári banki szolgáltatónak:

- a) fel kell becsülnie a napközbeni likviditásbeáramlást és -kiáramlást minden nyújtott banki jellegű kiegészítő szolgáltatásra vonatkozóan;
- b) előre mérlegelnie kell ezen áramlások napközbeni ütemezését;
- c) előre kell jeleznie a nap során különböző időszakokban esetleg felmerülő napközbeni likviditási igényeket.

(2) Azon értékpapír-kiegyenlítési rendszer minden pénzneme tekintetében, amely esetében elszámoló ügynökként jár el, a központi értéktári banki szolgáltatónak:

- a) az (1) bekezdésben említett elemzésből következő napközbeni célkitűzéseinek teljesítése érdekében gondoskodnia kell elegendő napközbeni finanszírozás beszerzéséről;

- b) meg kell szerveznie a biztosíték stresszhelyzetekben napközbeni forrásokhoz jutás céljából történő pénzeszközre váltását és készen kell állnia annak végrehajtására, figyelembe véve a 13. cikk szerinti levonásokat és a 14. cikk szerinti koncentrációs határértékeket;
- c) a napközbeni célkitűzéseivel összhangban kell kezelnie likviditáskiáramlásainak ütemezését;
- d) intézkedésekkel kell rendelkeznie napközbeni likviditásáramlásai váratlan zavarának kezelésére.

(3) A minimális figyelembe vehető likvid forrásokra vonatkozó követelményének teljesítése céljából a központi értéktári banki szolgáltatónak azonosítania és kezelnie kell azokat a kockázatokat, amelyeknek legalább két olyan résztvevő – beleértve azok anyavállalatát és leányvállalatait – fizetési képtelensége esetén ki lenne téve, amelyekkel szemben a legnagyobb likviditási kitettséggel rendelkezik.

(4) A (2) bekezdés d) pontjában említett, a napközbeni likviditásáramlásai váratlan zavarának kockázata tekintetében a központi értéktári banki szolgáltatónak szélsőséges, de lehetséges forgatókönyveket kell meghatároznia, beleértve – ahol releváns – a 36. cikk (7) bekezdésében azonosítottakat, és azokat a következők legalább egyikére kell alapoznia:

- a) különböző korábbi forgatókönyvek, többek között olyan rendkívüli piaci változások időszakai az elmúlt 30 évben vagy más, megbízható adatokkal alátámasztott időszakban, amelyek a központi értéktári banki szolgáltató számára a legnagyobb pénzügyi kockázatot jelentették volna, kivéve, ha a központi értéktári banki szolgáltató bizonyítja, hogy a nagy ármozgások historikus példájának újbóli előfordulása nem megalapozott;
- b) a következő feltételeknek megfelelő, különböző lehetséges jövőbeli forgatókönyvek:

- i. a piaci volatilitás, valamint a piacok és pénzügyi eszközök közötti árkorreláció következetes feltételezésén alapulnak;
- ii. a lehetséges piaci feltételek mennyiségi és minőségi értékelésén alapulnak, beleértve a fennakadásokat és elmozdulásokat, vagy a piacok hozzáférhetőségével kapcsolatos szabálytalanságokat, valamint a biztosítékok likvidációs értékének csökkenését és a csökkentett piaci likviditást, amennyiben nem pénzeszközöket fogadtak el biztosítékként.

(5) A (2) bekezdés alkalmazásában a központi értéktári banki szolgáltatónak a következőket is figyelembe kell vennie:

- a) a központi értéktári banki szolgáltató kialakítása és műveletei, többek között a 30. cikk (2) bekezdésében említett szervezetekkel és kapcsolt pénzügyi piaci infrastruktúrákkal vagy egyéb szervezetekkel kapcsolatban, amelyek lényeges likviditási kockázatot jelenthetnek a központi értéktári banki szolgáltató számára, és adott esetben többnapos időszakot lefednek;
- b) szoros kapcsolatok vagy hasonló kitettségek a központi értéktári banki szolgáltató résztvevői között, beleértve a résztvevők és azok anyavállalata és leányvállalatai között;
- c) több résztvevő fizetési képtelensége valószínűségének, valamint az ilyen fizetési képtelenségek résztvevőkre gyakorolt hatásának értékelése;
- d) a c) pontban említett többszörös fizetési képtelenség hatása a központi értéktári banki szolgáltató cash flowjára, valamint a kiegyensúlyozó kapacitására és fennmaradási kilátásaira;
- e) a modellezés tükrözi-e a különböző hatásokat, amelyeket a gazdasági stresszhelyzet gyakorolhat mind a központi értéktári banki szolgáltató eszközeire, mind likviditásbeáramlásaira és -kiáramlásaira.

(6) A központi értéktári banki szolgáltató – amennyiben releváns, a központi értéktár kockázatkezelési bizottságával konzultálva – legalább évente felülvizsgálja a szélsőséges, de lehetséges piaci feltételek megállapításához használt múltbéli és hipotetikus forgatókönyveket. Ezeket a forgatókönyveket gyakrabban felül kell vizsgálni, ha a piaci fejlemények vagy a központi értéktári banki szolgáltató műveletei oly módon befolyásolják a forgatókönyvek alapjául szolgáló feltételezéseket, ami szükségessé teszi e forgatókönyvek módosítását.

(7) A likviditási kockázatra vonatkozó keretrendszer mennyiségi és minőségi szempontból figyelembe veszi azt, hogy milyen mértékben kerülhet sor a biztosítékok vagy eszközök rendkívüli ármozgására párhuzamosan több azonosított piacon. A keretrendszer figyelembe veszi annak a lehetőségét, hogy a múltbéli árkorrelációk szélsőséges, de lehetséges piaci feltételek között már nem alkalmazhatók. A központi értéktári banki szolgáltatónak a stressztesztelés során továbbá figyelembe kell vennie minden külső függőségét, az e cikkben említettek szerint.

(8) A központi értéktári banki szolgáltatónak meg kell állapítania, hogy a 30. cikk (1) bekezdésében említett napközbeni nyomonkövetési mérőszámokat hogyan használja a szükséges napközbeni finanszírozás megfelelő értékének kiszámításához. Ki kell dolgoznia egy belső keretrendszert a napközbeni kitettségehez elegendőnek ítélt likvid eszközök prudens értékének értékelésére, beleértve különösen a következők mindegyikét:

- a) a likvid eszközök időszerű nyomon követése, beleértve az eszközök minőségét, koncentrációját és azonnali rendelkezésre állását;
- b) a napközbeni figyelembe vehető likvid források likviditását befolyásolni képes piaci viszonyok nyomon követésére vonatkozó megfelelő szabályozás;
- c) a napközbeni figyelembe vehető likvid források értéke, stresszhelyzeti piaci viszonyok között értékelve és kalibrálva, beleértve a 36. cikk (7) bekezdésében említett forgatókönyveket.

(9) A központi értéktári banki szolgáltatónak biztosítania kell, hogy likvid eszközei külön likviditáskezelési funkció ellenőrzése alatt álljanak.

(10) A központi értéktári banki szolgáltató likviditási kockázatra vonatkozó keretrendszere magában foglalja a központi értéktári banki szolgáltató által tartott összes figyelembe vehető likvid forrás összegével és formájával kapcsolatos megfelelő irányítási intézkedéseket, valamint megfelelő releváns dokumentációt és mindenekelőtt a következők egyikét:

- a) likvid eszközeinek a likviditáskezelési funkció által közvetlenül kezelt külön számlán való elhelyezése, amelyet kizárólag stresszidőszakban, tartalék finanszírozási forrásként lehet felhasználni;
- b) belső rendszerek és kontrollok létrehozása, hogy a likviditáskezelési funkciónak hatékony működési kontrollt biztosítson az alábbiak mindegyikének elvégzése felett:
 - i. a stresszidőszak bármely pillanatában a likvideszköz-állomány pénzeszközre váltása;
 - ii. a tartalékforrásokhoz anélkül való hozzáférés, hogy közvetlen összeütközésbe kerülne a meglévő üzleti vagy kockázatkezelési stratégiákkal, úgy, hogy az eszközök nem vonhatók be a likviditási pufferbe, amennyiben a stresszidőszak során történő pótlás nélküli értékesítésük a központi értéktári banki szolgáltató belső határértékeit meghaladó nyitott kockázati pozíciót hozna létre;

a) az a) és b) pontban meghatározott követelmények kombinációja, amennyiben ez a kombináció hasonló eredményt biztosít.

(11) E cikknek a központi értéktári banki szolgáltató likviditási kockázatra vonatkozó keretrendszerét érintő követelményei a határokon átnyúló és keresztdevizás kitettségekre is alkalmazandók, ahol releváns.

(12) A központi értéktári banki szolgáltatónak legalább évente felül kell vizsgálnia a (2), (3) és (11) bekezdésben említett eljárásokat, figyelembe véve minden releváns piaci fejleményt, valamint a kitettségek nagyságrendjét és koncentrációját.

36. cikk

A likvid pénzügyi források elégségességének stressztesztelése

(1) A központi értéktári banki szolgáltatónak meg kell határoznia és tesztelnie kell likvid forrásainak elégségességét a releváns pénznem szintjén, rendszeres és szigorú, minden alábbi követelménynek megfelelő stresszteszteléssel:

- a) a (4) és (5) bekezdésben említett tényezők, valamint a (6) bekezdésben említett konkrét forgatókönyvek alapján végzik;
- b) magában foglalja a központi értéktári banki szolgáltatónak a likviditásnyújtóktól származó figyelembe vehető likvid forrásaihoz való hozzáférésre vonatkozó eljárásainak rendszeres, napközbeni forgatókönyvek használatával történő tesztelését;
- c) teljesíti a (2)–(6) bekezdés követelményeit.

(2) A központi értéktári banki szolgáltató legalább szigorú átvilágítás és stressztesztelés révén biztosítja, hogy a 34. cikknek megfelelően megállapított minimálisan szükséges figyelembe vehető likvid forrásainak minden egyes likviditásnyújtója elegendő információval rendelkezzen a kapcsolódó likviditási kockázatai megértéséhez és kezeléséhez, és képes legyen megfelelni a 909/2014/EU rendelet 59. cikke (4) bekezdésének d) és e) pontjában meghatározott, előre megkötött és rendkívül megbízható finanszírozási megállapodásokra vonatkozó feltételeknek.

(3) A központi értéktári banki szolgáltatónak olyan szabályokkal és eljárásokkal kell rendelkeznie, amelyekkel kezeli a figyelembe vehető likvid forrásoknak a stressztesztjei által kimutatott elégtelenségét.

(4) Amennyiben a stresszteszt eredménye a 32. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett megállapított kockázatvállalási hajlandóság túllépését jelzi, a központi értéktári banki szolgáltató:

- a) jelentést tesz mind a saját kockázatkezelési bizottságának, mind a központi értéktár kockázatkezelési bizottságának a stresszteszt eredményéről;
- b) felülvizsgálja és módosítja a 32. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett vészhelyzeti tervet, amennyiben a túllépés nem állítható helyre a nap végére;
- c) szabályokkal és eljárásokkal rendelkezik, hogy stressztesztjeinek eredményeivel és elemzésével összhangban értékelje és kiigazítsa a likviditási kockázat-kezelési keretrendszerének és likviditásnyújtóinak a megfelelőségét.

(5) A likvid pénzügyi források stressztesztelése során használt stressztesztelési forgatókönyvek kidolgozásakor figyelembe kell venni a központi értéktári banki szolgáltató kialakítását és működését, és ki kell terjednie a számára esetleg lényeges likviditási kockázatot jelentő minden szervezetre.

(6) A figyelembe vehető likvid pénzügyi források stressztesztelése során használt stressztesztelési forgatókönyvek kidolgozásakor figyelembe kell venni a központi értéktári banki szolgáltató legalább két olyan résztvevőjének – beleértve azok anyavállalatát és leányvállalatait – elszigetelt vagy kombinált fizetéseképtelenségét, amelyekkel szemben a központi értéktári banki szolgáltató a legnagyobb likviditási kitettséggel rendelkezik.

(7) A likvid pénzügyi források stressztesztelése során használt forgatókönyvek kialakításakor figyelembe kell venni a szélsőséges, de lehetséges forgatókönyvek széles skáláját, amelyek kiterjednek rövid távú és hosszan tartó stresszre, valamint intézményspecifikus és az egész piacot érintő stresszre is, többek között a következőkre:

- a) a résztvevőktől származó időszerű kifizetések elmaradása;
- b) a központi értéktári banki szolgáltató egyik likviditásnyújtója átmenetileg elmulaszt vagy képtelen likviditást biztosítani, beleértve a 909/2014/EU rendelet 59. cikke (4) bekezdésének e) pontjában említett likviditásnyújtókat, letétkezelő bankokat, nostro ügynököket vagy bármely kapcsolódó infrastruktúrát, köztük interoperábilis központi értéktárakat;
- c) a finanszírozásban és az eszközpiacokon egyszerre jelentkező nyomás, beleértve a figyelembe vehető likvid források értékének csökkenését;
- d) a deviza átválthatóságában és a devizapiacok hozzáférhetőségében jelentkező stressz;
- e) valamely központi értéktári banki szolgáltató hírnevében bekövetkező negatív változások, amelyek nyomán bizonyos likviditásnyújtók kivonják a likviditást;
- f) a biztosíték vagy az eszközök múltbéli releváns árfolyam-volatilitás-csúcsai, mint visszatérő esemény;
- g) a hitelek elérhetőségének változása a piacon.

(8) A központi értéktári banki szolgáltatónak meg kell határoznia a 909/2014/EU rendelet 59. cikke (4) bekezdésének c) pontjában említett releváns pénznemeket a következő egymást követő lépések megtételével:

- a) rangsorolja a pénznemeket a legmagasabbtól a legalacsonyabbig, egy tizenkét hónapos időszakon belül az euróra konvertált három legnagyobb napi negatív nettó kumulatív pozíció átlaga alapján;
- b) tekintse relevánsnak:
 - i. az (EU) 2017/392 felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott feltételeknek megfelelő leginkább releváns uniós pénznemeket;

ii. minden fennmaradó pénznemet, ameddig az a) pont szerint mért átlagos legnagyobb negatív nettó kumulatív pozíciók megfelelő aggregált összege eléri vagy meghaladja a 95 %-ot minden pénznem vonatkozásában.

(9) A központi értéktári banki szolgáltató rendszeresen, de legalább havonta azonosítja és frissíti a (8) bekezdésben említett releváns pénznemeket. Szabályaiban előírja, hogy stresszhelyzetben a nem releváns pénznemekben történő ideiglenes kiegyenlítési szolgáltatásokat el lehet végezni releváns pénznembeli megfelelő értékük szerint.

37. cikk

Előre nem látható és potenciálisan fedezetlen likviditási hiányok

(1) A központi értéktári banki szolgáltatónak szabályokat és eljárásokat kell létrehoznia a fizetési kötelezettségek napközbeni és többnapos, időben történő kiegyenlítésének végrehajtására résztvevőinek bármely egyéni vagy kombinált fizetési képességét követően. Ezeknek a szabályoknak és eljárásoknak rendelkezniük kell az ilyen fizetési képességéből eredő előre nem látható és potenciálisan fedezetlen likviditási hiányról, abból a célból, hogy elkerülhető legyen a fizetési kötelezettségek ugyanazon a napon való kiegyenlítésének törlése, visszavonása vagy késleltetése.

(2) Az (1) bekezdésben említett szabályoknak és eljárásoknak biztosítaniuk kell, hogy a központi értéktári banki szolgáltató hozzáférjen pénzeszköz-letétekhez vagy pénzeszköz-letétek egynapos befektetéseihez, és legyen eljárása arra, hogy feltöltsön bármely olyan likviditási forrást, amelyet stresszhelyzetben használhat, hogy biztonságos és megbízható módon folytathassa működését.

(3) Az (1) bekezdésben említett szabályoknak és eljárásoknak az alábbiak mindegyikére vonatkozó követelményeket kell tartalmazniuk:

- a) a változó likviditási igények folyamatos elemzése azon események azonosításának lehetővé tétele érdekében, amelyek előre nem látható és potenciálisan fedezetlen likviditási hiányba fordulhatnak, ideértve a finanszírozási megállapodások lejáratuk előtti megújítására vonatkozó tervet;
- b) maguknak a szabályoknak és eljárásoknak a rendszeres gyakorlati tesztelése.

(4) Az (1) bekezdésben említett szabályokat és eljárásokat egy azt meghatározó eljárásnak kell kísérnie, hogy az azonosított potenciális likviditási hiányokat hogyan kell indokolatlan késedelem nélkül kezelni, többek között szükség esetén a likviditási kockázat-kezelési keretrendszer frissítése révén.

(5) Az (1) bekezdésben említett szabályoknak és eljárásoknak továbbá részletezniük kell az alábbiak mindegyikét:

- a) a központi értéktári banki szolgáltató hogyan férjen hozzá a pénzeszköz-letétekhez vagy pénzeszköz-letétek egynapos befektetéseihez;
- b) a központi értéktári banki szolgáltató hogyan hajtson végre ugyanazon a napon belüli piaci tranzakciókat;
- c) a központi értéktári banki szolgáltató hogyan hívjon le előre megkötött megállapodás szerinti likviditási keretet.

(6) Az (1) bekezdésben említett szabályoknak és eljárásoknak tartalmazniuk kell a központi értéktári banki szolgáltató számára egy arra vonatkozó követelményt, hogy a következőknek jelentenie kell minden olyan likviditási kockázatot, amely esetleg korábban előre nem látható és potenciálisan fedezetlen likviditási hiányt okoz:

- a) a központi értéktári banki szolgáltató kockázatkezelési bizottsága és amennyiben releváns, a központi értéktár kockázatkezelési bizottsága;
- b) a 909/2014/EU rendelet 60. cikkének (1) bekezdésében említett érintett illetékes hatóság, az e rendelet 39. cikkében meghatározott módon.

38. cikk

Intézkedések biztosítéknak vagy befektetésnek előre megkötött és rendkívül megbízható finanszírozási megállapodások alapján történő pénzeszközre váltására

(1) A 909/2014/EU rendelet 59. cikke (4) bekezdése e) pontjának alkalmazásában a hitelképes pénzügyi intézmények magukban foglalják a következők egyikét:

- a) a 2013/36/EU irányelv 8. cikkének megfelelően engedélyezett hitelintézet, amelyről a központi értéktári banki szolgáltató meghatározott és tárgyilagos, nem kizárólag külső véleményre támaszkodó módszert alkalmazó belső értékelés alapján bizonyítani tudja, hogy alacsony hitelkockázattal rendelkezik;

- b) harmadik országbeli pénzügyi intézmény, amely teljesíti az alábbi követelmények mindegyikét:
- i. olyan prudenciális szabályok hatálya alá tartozik és azoknak megfelel, amelyek legalább olyan szigorúnak minősülnek, mint a 2013/36/EU irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben meghatározottak;
 - ii. megbízható számviteli gyakorlattal, letéti őrzési eljárásokkal és belső kontrollal rendelkezik;
 - iii. a központi értéktári banki szolgáltató által végrehajtott, meghatározott és tárgyilagos, nem kizárólag külső véleményre támaszkodó módszert alkalmazó belső értékelés alapján alacsony hitelkockázattal rendelkezik;
 - iv. figyelembe veszi az abból eredő kockázatokat, hogy az említett harmadik országbeli pénzügyi intézmény egy adott országban rendelkezik székhellyel.

(2) Amennyiben a központi értéktári banki szolgáltató előre megkötött és rendkívül megbízható finanszírozási megállapodást tervez egy az (1) bekezdésben említettek szerinti hitelképes pénzügyi intézménnyel, kizárólag azokat a pénzügyi intézményeket veheti igénybe, amelyeknek legalább az előre megkötött finanszírozási megállapodásokban használt pénznemet kibocsátó központi banktól származó hitelhez hozzáférésük van, közvetlenül vagy ugyanazon csoporthoz tartozó szervezeteken keresztül.

(3) Miután létrejött az (1) bekezdésben említett intézmények egyikével egy előre megkötött és rendkívül megbízható finanszírozási megállapodás, a központi értéktári banki szolgáltatónak folyamatosan nyomon kell követnie az említett pénzügyi intézmények hitelképességét, az alábbiak mindegyikének alkalmazásával:

- a) az említett intézmények hitelképességének rendszeres és független értékelése;
- b) belső hitelminősítés hozzárendelése és rendszeres felülvizsgálata minden olyan pénzügyi intézmény esetében, amellyel a központi értéktár előre megkötött és rendkívül megbízható finanszírozási megállapodást kötött.

(4) A központi értéktári banki szolgáltató szoroson nyomon követi és ellenőrzi az előre megkötött és rendkívül megbízható finanszírozási megállapodásokban érintett minden pénzügyi intézménnyel szembeni likviditási kockázati kitétségének koncentrációját, beleértve azok anyavállalatát és leányvállalatait.

(5) A központi értéktári banki szolgáltató likviditáskockázat-kezelési keretrendszere magában foglalja a koncentrációs határértékek megállapítására vonatkozó követelményt, amely a következőket írja elő:

- a) a koncentrációs határértékeket pénznemenként kell megállapítani;
- b) minden jelentős pénznemre vonatkozóan legalább két megállapodást kell létrehozni;
- c) a központi értéktári banki szolgáltató – az összes pénznemet figyelembe véve – nem támaszkodik túlzott mértékben egyetlen egyéni pénzügyi intézményre sem.

A b) pont alkalmazásában a jelentős pénznemek úgy tekintendők, hogy a 36. cikk (8) bekezdésével összhangban meghatározott leginkább releváns pénznemek legalább felső 50 %-ához tartoznak. Amennyiben egy pénznem jelentős pénznemként került meghatározásra, továbbra is jelentősnek kell tekinteni attól a dátumtól számított három naptári éves időtartamon keresztül, amikor jelentős pénznemként meghatározták.

(6) A kibocsátó központi banknál szokásos hitelhez hozzáféréssel rendelkező központi értéktári banki szolgáltatót úgy kell tekinteni, hogy teljesíti az (5) bekezdés b) pontjában foglalt követelményeket, amennyiben rendelkezik az érintett központi banknál biztosítékként elismerhető biztosítékkal.

(7) A központi értéktári banki szolgáltató folyamatosan nyomon követi és ellenőrzi likviditásnyújtóival szembeni koncentrációs határértékeit, a (6) bekezdésben említettek kivételével, és szabályzatokat és eljárásokat kell alkalmaznia annak biztosítására, hogy a bármely egyéni pénzügyi intézménnyel szembeni általános kockázati kitétsége az (5) bekezdésnek megfelelően megállapított koncentrációs határértékeken belül maradjon.

(8) A központi értéktári banki szolgáltatónak legalább évente, valamint az egyéni pénzügyi intézményekkel szembeni kockázati kitétségét befolyásoló lényeges változás bekövetkezése esetén felülvizsgálja a likviditásnyújtóival – a (6) bekezdésben említettek kivételével – szemben alkalmazandó koncentrációs határértékeire vonatkozó szabályzatait és eljárásait.

(9) a 39. cikkkel összhangban az érintett illetékes hatóságnak tett jelentése keretében a központi értéktári banki szolgáltató tájékoztatja az illetékes hatóságot az alábbiak mindegyikéről:

- a) a likviditásnyújtóival szembeni koncentrációs határértékekre vonatkozóan e cikkkel összhangban meghatározott szabályzatok és eljárások jelentős változása;
- b) az (5) bekezdésben említettek szerinti, a szabályzataiban és eljárásaiban meghatározott, a likviditásnyújtóival szembeni koncentrációs határértékek túllépésének esetei.

(10) Amennyiben túllép a likviditásnyújtóival szembeni valamely koncentrációs határértéket, a központi értéktári banki szolgáltató indokolatlan késedelem nélkül orvosolja a túllépést, a (7) bekezdésben említett kockázatcsökkentési intézkedéseket követve.

(11) A központi értéktári banki szolgáltatónak biztosítania kell, hogy a biztosítéki megállapodás lehetővé tegye számára a biztosítékához való azonnali hozzáférést egy ügyfél nemteljesítése esetén, figyelembe véve legalább az ügyfél által biztosítékként nyújtott eszközök jellegét, nagyságát, minőségét, lejáratát és elhelyezkedését.

(12) Amennyiben a központi értéktári banki szolgáltató által biztosítékként használt eszközök egy további harmadik fél szervezet által fenntartott értékpapírszámlán vannak, a központi értéktári banki szolgáltatónak biztosítania kell, hogy a következő feltételek mindegyike teljesüljön:

- a) a biztosítékként azonosított eszközök valós időben láthatók számára;
- b) a biztosíték el van különítve a hitelfelvevő résztvevő egyéb értékpapírjaitól;
- c) az adott harmadik fél szervezettel fennálló megállapodások meggátolják a központi értéktári banki szolgáltatónál felmerülő eszközveszteséget.

(13) A központi értéktári banki szolgáltatónak előre meg kell tennie minden ahhoz szükséges lépést, hogy a biztosítékként nyújtott pénzügyi eszközökre vonatkozó követelése végrehajtható legyen.

(14) A központi értéktári banki szolgáltatónak képesnek kell lennie a 10. cikkben és a 11. cikk (1) bekezdésében említett nem pénzeszközökhöz való hozzáférésre és azok pénzeszközre váltására ugyanazon a napon belül, a 909/2014/EU rendelet 59. cikke (4) bekezdése d) pontjának megfelelően létrejött előre megkötött és rendkívül megbízható megállapodások révén.

4. alszakasz

A likviditási kockázatra vonatkozó jelentéstétel

39. cikk

A napközbeni kockázatkezelésről való jelentéstétel az illetékes hatóságok felé

(1) A központi értéktári banki szolgáltató jelentést tesz a 909/2014/EU rendelet 60. cikkének (1) bekezdésében említett érintett illetékes hatóságnak.

(2) A központi értéktári banki szolgáltatónak az összes következő jelentéstételi követelményt teljesítenie kell:

- a) legalább éves gyakorisággal minőségi nyilatkozatot kell benyújtania, amely meghatározza az abban a tekintetben tett összes intézkedést, hogy hogyan történik a likviditási kockázatok, köztük a napközbeni kockázatok mérése, nyomon követése és kezelése;
- b) értesítést kell tennie az a) pontban említett intézkedések minden lényeges változásáról, azonnal az ilyen lényeges változás bekövetkezése után;
- c) havonta be kell nyújtania a 30. cikk (1) bekezdésében említett mérőszámokat.

(3) Amennyiben a központi értéktári banki szolgáltató megszegte, vagy fennáll a veszélye, hogy megszegi e rendelet követelményeit, többek között stresszhelyzetben, erről azonnal értesítenie kell az érintett illetékes hatóságot, és indokolatlan késedelem nélkül részletes tervet kell benyújtania az említett érintett illetékes hatóságnak a megfeleléshez belátható időn belül való visszatérésről.

(4) Az e rendelet és a 909/2014/EU rendelet követelményeinek való megfelelés visszaállításáig a központi értéktári banki szolgáltató a (2) bekezdésben említett elemeket értelemszerűen legalább naponta jelenti minden üzleti nap végén, kivéve, ha az érintett illetékes hatóság a központi értéktári banki szolgáltató egyéni helyzetét és tevékenységeinek nagyságrendjét és összetettségét figyelembe véve kisebb jelentési gyakoriságot és hosszabb jelentési határidőt engedélyez.

5. alszakasz

Nyilvánosságra hozatal

40. cikk

Nyilvánosságra hozatal

A központi értéktári banki szolgáltatónak évente nyilvánosságra kell hoznia egy átfogó minőségi nyilatkozatot arról, hogy hogyan történik a likviditási kockázatok, köztük a napközbeni likviditási kockázatok mérése, nyomon követése és kezelése.

6. alszakasz

Záró rendelkezések

41. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) A központi értéktári banki szolgáltatónak a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására vonatkozó engedély megszerzése után tizenkét hónappal azonosítania kell a 36. cikk (8) bekezdése b) pontjának ii. alpontja szerinti releváns pénznemeket.

(2) Az (1) bekezdésben említett tizenkét hónapos átmeneti időszak alatt a szóban forgó albekezdésben említett központi értéktári banki szolgáltatónak a 36. cikk (8) bekezdése b) pontjának ii. alpontja szerinti releváns pénznemek azonosításához figyelembe kell vennie az alábbiak mindegyikét:

- a) minden egyes pénznem kellően nagy relatív részesedése a fizetés ellenében megvalósuló kiegyenlítési megbízás központi értéktár általi kiegyenlítésének egy éves időtartamra számított teljes értékében;
- b) az egyes pénznemek rendelkezésre nem állása által a központi értéktári banki szolgáltató műveleteinek zökkenőmentes működésére gyakorolt hatás a 36. cikkben említett potenciális stresszforogatókönyvek széles skálájának figyelembevételével.

42. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2016. november 11-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

MELLÉKLET

Felszámolási vagy szerkezetátalakítási forgatókönyvek

1. Azt a forgatókönyvet, amely esetében a központi értéktár nem tud új tőkét bevonni a 909/2014/EU rendelet 47. cikkének (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek való megfeleléshez, úgy kell tekinteni, hogy a központi értéktár szerkezetátalakítását (a továbbiakban: „szerkezetátalakítás”) váltja ki, amennyiben a forgatókönyvben leírt események ellenére a központi értéktár továbbra is működtetni tud egy értékpapír-kiegyenlítési rendszert a 909/2014/EU rendelet melléklete A. szakaszának 3. pontjában említettek szerint, és képes legalább még egy, a 909/2014/EU rendelet mellékletének A. szakaszában felsorolt alapvető szolgáltatás nyújtására.
2. Azt a forgatókönyvet, amely esetében a központi értéktár nem tud új tőkét bevonni a 909/2014/EU rendelet 47. cikkének (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek való megfeleléshez, úgy kell tekinteni, hogy a műveleteinek felszámolását (a továbbiakban: „felszámolás”) váltja ki, amennyiben a forgatókönyvben leírt események következtében a központi értéktár képtelen lenne arra, hogy megfeleljen a 909/2014/EU rendelet 2. cikke 1. pontja szerinti fogalom meghatározásnak.
3. A 7. cikk a) pontjában említett forgatókönyvek magukban foglalják a következő értékeléseket:
 - a) szerkezetátalakítás esetén a központi értéktárnak fel kell mérnie a műveleteinek rendezett szerkezetátalakításához szükséges hónapok várható számát;
 - b) felszámolás esetén a felszámoláshoz szükséges hónapok várható számát.
4. A forgatókönyveknek arányosnak kell lenniük a központi értéktár tevékenységének jellegével, annak méretével, más intézményekkel és a pénzügyi rendszerrel való összekapcsoltságával, üzleti és finanszírozási modelljével, tevékenységeivel és felépítésével, és a központi értéktár bármely megállapított sebezhetőségével és gyengeségével. A forgatókönyveknek rendkívüli, de lehetséges eseményeken kell alapulniuk.
5. A forgatókönyvek kidolgozása során a központi értéktárnak teljesítenie kell a következő követelmények mindegyikét:
 - a) a forgatókönyvben leírt eseményeknél fennáll annak a veszélye, hogy a központi értéktár műveleteinek szerkezetátalakítását okozzák;
 - b) a forgatókönyvben leírt eseményeknél fennáll annak a veszélye, hogy a központi értéktár műveleteinek felszámolását okozzák.
6. A 909/2014/EU rendelet 47. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett, a központi értéktár tevékenységeinek rendezett szerkezetátalakítását vagy felszámolását biztosító tervnek ki kell terjednie a következő forgatókönyvekre („szokásostól eltérő események”):
 - a) jelentős partnerek nemteljesítése;
 - b) az intézmény vagy csoport hírnevében keletkezett kár;
 - c) súlyos likviditáskiáramlás;
 - d) kedvezőtlen mozgások azon eszközök árában, amelyeknek az intézmény vagy csoport elsősorban ki van téve;
 - e) súlyos hitelveszteségek;
 - f) működési kockázat miatti súlyos veszteség.
7. A 909/2014/EU rendelet 47. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett, a központi értéktár tevékenységeinek rendezett szerkezetátalakítását vagy felszámolását biztosító tervnek ki kell terjednie a következő forgatókönyvekre („rendszerintű események”):
 - a) jelentős partnereknek a pénzügyi stabilitást érintő nemteljesítése;
 - b) a bankközi hitelezési piacon rendelkezésre álló likviditás csökkenése;
 - c) megnövekedett országgkockázat és általános tőkekiáramlás egy az intézmény vagy a csoport műveletei szempontjából jelentős országban;
 - d) kedvezőtlen eszközár-mozgások egy vagy több piacon;
 - e) makrogazdasági visszaesés.